

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ

โดย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปี พ.ศ. 2557

มหาวิทยาลัยพะเยา

สัญญาเลขที่ ABCUP5603

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปี พ.ศ. 2557

มหาวิทยาลัยพะเยา

มหาวิทยาลัยพะเยาร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย เปิดรับข้อเสนอโครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนโครงการ “พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ” เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย ในระดับคณะให้สามารถตอบโจทย์การแก้ปัญหาของจังหวัดพะเยา เพื่อผลักดันและพัฒนาแนวคิด 1 คณะ 1 โมเดล ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย ได้จัดส่งข้อเสนอโครงการ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา” เพื่อขอรับการสนับสนุนภายใต้โครงการ “พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ” โดยได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินโครงการฯ ซึ่งรายละเอียดข้อเสนอโครงการได้กำหนดให้ดำเนินโครงการตามความรับผิดชอบของคณะฯ ตามแนวคิด 1 คณะ 1 โมเดล คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ได้รับผิดชอบในเขตพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

จากการลงพื้นที่ดำเนินโครงการวิจัย และโครงการบริการวิชาการ ที่ผ่านมาของคณะฯ ทำให้ทราบถึงประเด็นปัญหาหลักในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ซึ่งได้แก่ ปัญหาด้านการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน และปัญหาด้านเยาวชน

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ จึงได้กำหนดการดำเนินโครงการ ดังนี้

1. โครงการบริการวิชาการ : MIS ค่ายเยาวชน รักษ์ดอกคำใต้
2. โครงการวิจัย: การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนฯ
3. โครงการวิจัยสถาบัน : แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการงานวิจัยและบริการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา” จะเสร็จสมบูรณ์ไม่ได้เลยหากขาดความร่วมมือจากหลายๆฝ่าย ข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ให้การสนับสนุนเงินทุน ภายใต้โครงการพัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ เนื่องจากงานนี้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการชุดที่อยู่ภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารงานวิจัยและบริการวิชาการของ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ นำโดย อาจารย์ ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์ ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านอาจารย์ที่ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการดำเนินงานวิจัยและการดำเนินงานทางด้านเอกสาร คำนแนะนำต่างๆ ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้การทำงานครั้งนี้คงจะไม่สะดวก ราบรื่น เป็นอย่างยิ่งหากไม่ได้รับการสนับสนุน การร่วมมือที่ดีเยี่ยมจากคณะกรรมการบริหารงานวิจัยและบริการวิชาการทุกท่าน ท้ายที่สุด ข้าพเจ้าขอขอบคุณเลขานุการคณะกรรมการบริหารงานวิจัยและบริการวิชาการ คุณวงเดือน คักดีบุญเรือง ที่ให้ความช่วยเหลืองานด้านการจัดกิจกรรมรวมถึงการจัดการเอกสาร ที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ดร.ปิยะพงษ์ แสงแก้ว และคณะผู้วิจัย

หัวข้อวิจัย: การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน :อำเภอดอกคำใต้
จังหวัดพะเยา

ผู้ดำเนินการวิจัย: ดร.ปิยะพงษ์ แสงแก้ว, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

หน่วยงาน: คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยพะเยา

ปี: พ.ศ. 2557

วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็นสองแนวทางหลักๆ คือ เพื่อศึกษาบริบทชุมชนและสถานการณ์ของวิสาหกิจชุมชน และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนที่วัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical Efficiency) ด้วยวิธี DEA (Data Environment Analysis) บริบทโดยทั่วไปพบว่า วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ส่วนใหญ่มีผู้นำเป็นหญิง, มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาเพื่อที่จะสร้างรายได้เสริม และการจ้างงานเป็นแบบไม่ประจำ จึงทำให้การรวมกลุ่มของวิสาหกิจชุมชนไม่เหนียวแน่นโดยเป็นการจัดการองค์กรแบบหลวมๆ ภายใต้การคำนวณค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคพบว่า ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยาอยู่ในระดับต่ำมีค่าอยู่ระหว่าง 0.01 ถึง 0.30 และเมื่อนำค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคไปอธิบายโดยตัวแปรทางการเงิน (Financial factors) และตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน (Non-financial factors) พบว่า ตัวแปรทั้งสองชุดมีนัยสำคัญทางสถิติในการกำหนดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้ โดยปัจจัยทางการเงินที่เป็นตัวกระตุ้นประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนได้แก่ อัตราส่วนของทุนต่อแรงงาน และ อัตราส่วนของผลผลิตต่อทุน อย่างไรก็ตาม อัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงานการมีผลในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งหมายความว่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นจะเป็นตัวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพเชิงเทคนิค แสดงให้เห็นว่าวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ไม่ได้รับประโยชน์จากการประหยัดต่อขนาดในการผลิต ส่วนปัจจัยที่ไม่ได้เป็นปัจจัยทางการเงินพบว่าทั้งคุณลักษณะของผู้นำองค์กรชุมชน และการเข้ามาช่วยเหลือของกลุ่มการเมืองหรือหน่วยงานรัฐ มีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ดอกคำใต้ด้วยเช่นกัน และพบว่าวิสาหกิจชุมชนที่ผู้นำเป็นเพศหญิงมีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้นำเป็นเพศชาย ขณะที่อายุและประสบการณ์ของผู้นำที่คาดว่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนให้เพิ่มขึ้นกลับไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Research Title: The Problems and Development of Community Enterprise: Dok-kham-tai
Phayao

Researchers: Dr. Piyapong Sangkaew

Organization: Faculty of Management and Information Science, The University of Phayao

There are two main objectives of this study. First, it is to study what are the main environment nurturing community enterprises in Dok-Dham-Tai district, Phayao. Second, it is to study what key factors contributing technical efficiency of community enterprises in Dok-Kham-Tai. In order to answer the objectives, this study applies Data Environment Technique (DEA) to calculate the community enterprise efficiency. The findings show that the community enterprises in Dok-Kham-Tai have been majorly leaded by women. The enterprises have been found in order to raid additional income for members of communities who face seasonal unemployment. After calculating technical efficiency, this study finds that the technical efficiency of Dok-Kham-Tai enterprises are relatively low which is around 0.01 to 0.30. By trying to answer what determining the technical efficiency of community enterprises in Dok-Kham-Tai, this study also finds that both financial and non-financial factors are important. Regarding to the financial factor, it found that output-employment ratio is found to be negative. It implies that to rise the technical efficiency the Dok-Kham-Tai community enterprises need to expand its production and employment in order to get benefit of economy of scale. On the other hand, non-financial factors which are political relationship and gender, female leader, are found to contribute the local enterprises' technical efficiency.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ii
กิตติกรรมประกาศ	iii
สารบัญ	iv
สารบัญตาราง	vi
 บทที่ 1 บทนำ	 1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ข้อจำกัดของการศึกษา	4
สมมุติฐานของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
 บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 6
แนวคิดและทฤษฎี	7
เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	 10
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	10
ที่มาและลักษณะของข้อมูล	11
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	11
วิธีการศึกษา/Methodologies	11
วิธีการคำนวณค่า DEA	12
วิธี Tobit Model/Tobit Regression	12

บทที่ 4 ผลการวิจัย	14
ผลการศึกษาโดยทั่วไป	14
ผลการคำนวณค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค	14
การวิเคราะห์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน	15
การวิเคราะห์สมการถดถอยโดยวิธีโทบิต	17
 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	19
สรุปผลการวิจัย	19
อภิปรายผลการวิจัย	20
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	21
 บรรณานุกรม	22
 ภาคผนวก	25
 ประวัติผู้วิจัย	38

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ DEA ของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้	15
4.2 สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman Correlation)	16

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทย จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าผลผลิตที่เกิดจาก SMEs สนับสนุน 34 เปอร์เซ็นต์ ของ GDP (Gross Domestic Product) ของภาคอุตสาหกรรมไทย และมีการสนับสนุนการจ้างงาน คิดเป็น 67 เปอร์เซ็นต์ ของการจ้างงานทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรมของไทยด้วย (Punyasavatsut, 2010) ถึงแม้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความสำคัญมากมายต่อเศรษฐกิจและการจ้างงานของไทย ก็ยังพบว่า SMEs ของไทยประสบปัญหาด้านการขยายตัวที่ค่อนข้างจำกัด ที่ผ่านมามีธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กของไทยมีอัตราการขยายตัวเพียง 3 เปอร์เซ็นต์ และถึงแม้ว่าในปี 2556 มีการจดทะเบียนใหม่ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กถึง 59,999 ราย แต่ในปีเดียวกันก็มีการยกเลิกกิจการถึง 11,040 ราย คิดเป็น 18.40 เปอร์เซ็นต์ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557)

ด้วยเล็งเห็นบทบาท, ความสำคัญ และปัญหาของ SMEs ดังกล่าว ทางมหาวิทยาลัยพะเยา ภายใต้เครือข่ายทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกว.) ต้องการที่จะทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อมในพื้นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ ผลการศึกษาคาดว่าจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ต่อไป เนื่องจากคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศ (MIS)¹ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยครั้งนี้ และมีพื้นที่รับผิดชอบคืออำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งไปยังกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ดอกคำใต้เพื่อที่จะตอบโจทย์ของมหาวิทยาลัยและแหล่งทุนสนับสนุนที่ได้กำหนดไว้

¹ Faculty of Management and Information Sciences (MIS)

จากทฤษฎีและการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินของธุรกิจมี 2 ด้าน คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเงิน(Financial factors) และ ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางการเงิน(Non-financial factors) (Taticchi, 2010) ที่ผ่านมาถึงแม้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องทางการเงินจะมีความนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ (Amornkitvikai and Harvie, 2011) แต่ไม่สามารถอธิบายได้ทั้งหมดของการเปลี่ยนไปของประสิทธิภาพการผลิตของธุรกิจหรือวิสาหกิจชุมชนได้ ดังนั้นการศึกษาและการวิจัยที่ผ่านมาดูเหมือนจะละเลย และไม่ให้ความสำคัญในเรื่องปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องทางการเงิน (Non-financial factors) ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ยกตัวอย่าง เช่น CSR², Human Resource, Organization structure, R&D investment เป็นต้น

ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางการเงิน (Non-financial factors) ด้านทรัพยากรทางด้านบุคคล (Human Resources) โดยเฉพาะผู้ประกอบการ/ผู้นำธุรกิจ ทฤษฎีพบว่ามีความสำเร็จในธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นอย่างยิ่ง (ผู้จัดการออนไลน์, 2552) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงต้องการศึกษาว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องทางการเงินใด และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องทางการเงินใด เช่นเฉพาะลักษณะของผู้ประกอบการ , มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน ด้วยเหตุผลที่ได้พูดมาแล้วครั้งหนึ่งที่ผ่านมามีพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บข้อมูลจากประชากรซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทั้งหมดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับหน่วยงานพัฒนาชุมชน อำเภอดอกคำใต้ ผลการศึกษานี้จะช่วยทำให้ทราบว่าผู้นำ และ ลักษณะใดของเจ้ามีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ นอกจากนี้ผลจากการศึกษาที่ได้ยังจะใช้เป็นแนวทางในการอบรม บ่มเพาะ และพัฒนา ผู้นำธุรกิจและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ต่อไป

² Corporate Social Responsibility :CSR

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้แบ่งออกเป็นสองแนวทางหลักๆ คือ ก.เพื่อศึกษาบริบทชุมชนและสถานการณ์ของวิสาหกิจชุมชน และ ข.เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน

1.3 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

การศึกษานี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานกรอบแนวคิดที่ว่าศักยภาพ, ความสามารถ หรือที่เรียกโดยภาพรวมว่า ประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชน (Technical efficiency) ทัวไป ประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับหลายๆ ปัจจัย แต่ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดความสามารถธุรกิจ, องค์กร หรือแม้แต่วิสาหกิจชุมชนนั้น แบ่งออกเป็นสองส่วนหลักคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการเงิน (Financial factors) และ ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางด้านการเงิน (Non-financial factors)

ที่ผ่านมาการศึกษาที่ได้สร้างขึ้นเพียงแต่ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อศักยภาพของธุรกิจหรือวิสาหกิจชุมชน แต่มีงานศึกษาเพียงจำนวนน้อยที่พยายามจะอธิบายปัจจัยไหนมีผลต่อศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนมากน้อยเท่าใด โดยเน้นการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งมีข้อจำกัดค่อนข้างมากในเรื่องของการนำไปใช้ประโยชน์และความน่าเชื่อถือ

เพื่อเพิ่มเติมและแก้ไขข้อบกพร่องของการศึกษาที่ผ่านมา การศึกษาในครั้งนี้จึงต้องการศึกษาว่าปัจจัยใดที่เป็นตัวกำหนด ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้, จังหวัดพะเยา โดยมีกรอบแนวคิดและคำถามของการวิจัยที่ต้องการค้นหา ปัจจัยใดบ้างที่จะเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ อำเภอดอกคำใต้ โดยการศึกษาครั้งนี้จะเน้นทั้งปัจจัยทางด้านการเงิน อันได้แก่ อัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงาน, อัตราส่วนของผลผลิตต่อต้นทุน, อัตราทุนต่อแรงงาน และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางด้านการเงิน ซึ่งประกอบด้วยเช่นที่ตั้งของสถานประกอบการ, ประสิทธิภาพ, เพศ, ระดับการศึกษาของผู้นำกลุ่ม และ ปัจจัยทางด้านการเมือง ซึ่งรายละเอียดจะได้พูดถึงอีกครั้งหนึ่งในบทต่อไป

1.4 ข้อจำกัดของการศึกษา

จากการดำเนินโครงการวิจัยเบื้องต้นในหัวข้อ “ การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน อำเภอดอกคำใต้, จังหวัดพะเยา ” ซึ่งได้มีการเก็บข้อมูลในพื้นที่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา นั้นพบว่า ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการที่ได้ขึ้นทะเบียน OTOP (One Tambon One Product) กับพัฒนาชุมชน ของอำเภอดอกคำใต้ประมาณ 70 กลุ่มนั้น พบเพียง 31 กลุ่มที่สามารถติดต่อและเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ที่เหลือไม่สามารถติดต่อได้หรือยกเลิกการดำเนินการกันไป ข้อมูลที่ได้ขาดความแม่นยำและถูกต้องเนื่องจากวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ขาดการบันทึกการรับและรายจ่าย ทำให้การเก็บข้อมูลการผลิตโดยใช้แบบสอบถามค่อนข้างมีปัญหาและใช้เวลาค่อนข้างมาก จากการที่เก็บข้อมูลได้เพียง 31 กลุ่ม ทางสถิติอาจจะทำให้จำนวนของข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์มีจำนวนน้อยเกินไป และคาดว่าจะมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผลการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวผู้ดำเนินวิจัยจะได้ประยุกต์เทคนิคที่เรียกว่า Bootstrapping ซึ่งเป็นเทคนิคทางด้านสถิติเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยกรณีที่มีจำนวนข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาน้อย เทคนิคนี้จะทำให้ค่าสถิติที่ได้จะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น รายละเอียดของวิธี Bootstrapping จะได้มีการพูดและอธิบายอีกครั้งในบทถัดไป

1.5 สมมุติฐานของการวิจัย

ปัจจัยทางการเงิน

สมมุติฐานข้อที่ 1: การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนของผลผลิตต่อทุนมีผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้เพิ่มขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ 2: การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงานมีผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้เพิ่มขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ 3: การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนทุนต่อแรงงานมีผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้เพิ่มขึ้น

ปัจจัยที่ไม่ใช่ปัจจัยทางการเงิน

สมมุติฐานข้อที่ 4: อายุของผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชน

สมมุติฐานข้อที่ 5: ผู้นำวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้นำเป็นชายมีประสิทธิภาพการผลิตที่สูงกว่าผู้นำวิสาหกิจวิสาหกิจชุมชนที่เป็นหญิง

สมมุติฐานข้อที่ 6: ประสบการณ์ของผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาในครั้งนี้คาดว่าจะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้ คือ (i) ทำให้ทราบถึงบริบทโดยทั่วไปและสภาพปัญหาของวิสาหกิจชุมชนอำเภอดอกคำใต้ (ii) ได้แนวทางในการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนอำเภอดอกคำใต้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะเป็นการอธิบายถึงแนวคิดของการวัดประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชน โดยใช้เทคนิค DEA (Data Envelopment Analysis) เทคนิคนี้เป็นมาตรฐานและนิยมใช้โดยทั่วไป โดยเน้นการวัดและเปรียบเทียบปริมาณปัจจัยนำเข้า (Inputs) และผลผลิต (Output) ที่ได้มา ใช้คำนวณค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical efficiency) เมื่อคำนวณค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคได้จะทำให้ทราบว่าวิสาหกิจใดในพื้นที่อำเภอ ดอกคำใต้ ได้มีประสิทธิภาพมากและน้อยตามลำดับ ต่อมาค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคดังกล่าวจะถูกนำไปหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่คาดว่าจะเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพทางเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนเหล่านั้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบโทบิต (Tobit Regression) วิธีการทั้งหมดนี้จะมีการอธิบายในบทนี้ นอกจากนี้แล้วบทนี้ยังจะได้นำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชนและการวัดประสิทธิภาพการผลิตวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำให้งานที่ศึกษาในครั้งนี้มีความชัดเจนและอธิบายได้อย่างถูกต้องน่าเชื่อถือตามหลักสถิติที่เป็นมาตรฐาน

โดยทั่วไปประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทางเศรษฐศาสตร์ ก็คือความสามารถที่หน่วยผลิตจะเพิ่มผลผลิตภายใต้ทรัพยากรเท่าเดิม หรือความสามารถที่ประหยัดทรัพยากรลง โดยไม่เปลี่ยนแปลงผลผลิต ซึ่งการวัดประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตในยุคปัจจุบันเริ่มต้นจากงานของ Farrell (1957) โดยมองว่าประสิทธิภาพของหน่วยผลิตจะประกอบด้วยสองประสิทธิภาพ คือ ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (Technical Efficiency) และประสิทธิภาพด้านการจัดสรร (Allocative Efficiency) ซึ่งประสิทธิภาพด้านเทคนิค หมายถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถผลิตผลผลิตให้ได้มากที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ ในขณะที่ประสิทธิภาพด้านการจัดสรรจะแสดงถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถใช้ปัจจัยการผลิตในสัดส่วนที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของระดับราคาปัจจัยการผลิตที่เป็นอยู่ และการวัดประสิทธิภาพในการผลิตของหน่วยผลิตใดๆ ไม่ว่า Farrell หรือ Fare, Grosskopf and Lovell (1985, 1994) ได้มีการนำเสนอการวัดผ่านการกำหนดฟังก์ชันของขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทั้งทางด้านการปัจจัยการผลิตและด้านผลผลิต โดยแนวทางการวัดที่ผ่านมา ถึงแม้จะมีการนำเสนอการวัดใน

วิธีที่ต่างกันออกไป แต่โดยมากจะเป็นการกำหนดขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตโดยวิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA) และ Stochastic Frontiers Analysis (SFA)³ ซึ่งทั้งสองวิธีจะนำเอาความรู้ด้านสมการเส้นตรง (Linear Programming) เข้ามาประยุกต์ใช้ การวัดประสิทธิภาพโดยทั่วไปจะกำหนดให้มีการผลิตสินค้าหนึ่งชนิด (Q) ที่ใช้ปัจจัยการผลิตสองชนิด คือ แรงงาน (Labor; L) และสินค้านทุน (Capital; K) ภายใต้ตลาดสินค้าและปัจจัยการผลิต (สมชาย หาญหิรัญ, 2557) ผลิตที่เป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์และการผลิตแบบผลผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราคงที่ (Constant returns to scale: CRS) และเพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพการผลิต การวัดประสิทธิภาพจะแยกออกเป็นสองแนวทางคือ ด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) และด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure)

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 ปัจจัยที่กำหนดความมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดประสิทธิภาพการผลิตของแต่ละหน่วยผลิตอาจจะสามารถทำได้โดยใช้ผลการคำนวณประสิทธิภาพในทุกด้าน ทั้งทางด้านเทคนิค ด้านการจัดสรรทรัพยากร และด้านเศรษฐศาสตร์ของทุกหน่วยการผลิต มาพิจารณาหาความสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของหน่วยผลิตต่างๆ ทั้งในด้านโครงสร้างธุรกิจ การดำเนินงานและการบริหารที่คาดว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพการผลิตที่ต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ด้วยกันคือ ปัจจัยทางด้านการเงิน (Financial factors) และปัจจัยที่ไม่ใช่ตัวแปรทางด้านการเงิน (Non-Financial Factors) ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้นๆ เช่น สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างประเทศ สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ และสัดส่วนการส่งออกและขายในประเทศ ฯลฯ โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation) และการวิเคราะห์แบบ Ordinary Least Square (OLS)

³ จะไม่มีการใช้วิธี SFA ในการศึกษาครั้งนี้

2.1.2 ปัจจัยทางการเงิน (Financial factors)

ปัจจัยทางการเงินถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสามารถทางธุรกิจเป็นอย่างมาก ปัจจัยทางการเงินส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับรายการที่อยู่บนงบดุลและงบกำไรขาดทุนของบริษัทซึ่งแสดงที่มาของสินทรัพย์ (Assets) ของธุรกิจซึ่งประกอบด้วยหนี้สิน (Debt) และส่วนของเจ้าของ (Equity), รายการรายรับรายจ่ายและกำไรสุทธิของธุรกิจตามลำดับ แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านบัญชีที่ธุรกิจชุมชนมักจะขาดการจดบันทึกรายการดังกล่าว ปัจจัยทางการเงินที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้อะมาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเป็นหลัก ดังนั้นปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะประกอบไปด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้เท่านั้น คือ สัดส่วนของรายรับต่อแรงงาน (Output per worker), สัดส่วนของทุนต่อแรงงาน (Capital per worker) และแหล่งที่มาของเงินทุน (Source of found)

2.1.3 ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องทางการเงิน (Non-Financial Factors)

ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องทางการเงิน นั้นถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่กำหนดกำหนดประสิทธิภาพการผลิตของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมเช่นกัน ที่ผ่านมามีไม่ค่อยได้รับความสนใจที่จะนำเอามาใช้ในการอธิบายประสิทธิภาพการผลิตของธุรกิจหรือองค์กร แต่ในปัจจุบันนักวิจัยได้ให้ความสำคัญกับตัวแปรนี้มากขึ้น เนื่องจากการศึกษาจะพบว่า ถึงแม้ปัจจัยทางการเงินมีความสำคัญในการกำหนดประสิทธิภาพการผลิตของธุรกิจหรืออุตสาหกรรม แต่ตัวแปรทางการเงินก็อธิบายประสิทธิภาพขององค์กรได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

ดังนั้นปัจจุบันนักวิจัยจึงมุ่งเน้นที่จะอธิบายประสิทธิภาพการผลิตของธุรกิจหรืออุตสาหกรรม ที่ไม่ใช่เพียงแต่ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวแปรทางการเงินเท่านั้น แต่จะรวมถึงตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงินด้วย เช่น ลักษณะของอุตสาหกรรม, ลักษณะของการดำเนินการของธุรกิจ และ แม้แต่ลักษณะของผู้นำองค์กรหรือธุรกิจเอง

2.2 เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราพร ปาลี, กมล งามสมสุข, และเยาวเรศ เซาวนพูนผล (2007) ศึกษาประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตข้าวเหนียวตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความมีประสิทธิภาพทาง

เทคนิคการผลิตข้าวเหนียวของครัวเรือนเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ใช้ข้อมูลการผลิตข้าวเหนียวนาปี ปีการผลิต 2553/2554 จากการสำรวจเกษตรกรในอำเภอหางดงและอำเภอสันป่าตอง จำนวน 100 ตัวอย่าง แบบจำลองที่ใช้คือ Stochastic Nonparametric Envelopment of data: Stoned โดยการเชื่อมโยงระหว่างแบบจำลอง Nonparametric-DEA และ Parametric-SFA ผลการประมาณค่าประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตข้าวเหนียวด้วยโปรแกรม General Algebraic Modeling System (GAMS) พบว่า ระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตข้าวเหนียวของครัวเรือนเกษตรกรอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71 โดยครัวเรือนเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 60 มีระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคอยู่ในระดับสูง (0.70-0.80) และเกษตรกรร้อยละ 20, 13 และ 7 มีประสิทธิภาพทางเทคนิคอยู่ในระดับปานกลาง (0.50-0.70) ระดับสูงมาก (0.80-1.0) และระดับต่ำ (0.30-0.50) ตามลำดับ และปัจจัยที่มีผลให้ความมีประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตข้าวเหนียวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทานาข้าวเหนียว (จำนวนปี) ที่เพิ่มขึ้น และการไม่มีปัญหาการผลิต ผลการศึกษาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพทางการผลิตข้าวเหนียวจะเพิ่มขึ้นได้เมื่อเกษตรกรมีประสบการณ์ ในการทำนามากขึ้นและไม่มีปัญหาในการทำการผลิต ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะให้ส่วนราชการจัดโครงการฝึกอบรมในลักษณะ ที่จะเป็นการเพิ่มประสบการณ์การทานาและการจัดให้มีบริการแก้ปัญหการผลิตให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ที่เกษตรกร ประสบปัญหา

ณัฐพร เมียงชม (2550) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคของกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกลุ่มอุตสาหกรรมแบ่งออกเป็นสี่กลุ่มคือ International Standard Industrial Classification (ISIC) 2511, 2519, 2520 และ 2610 ใช้ข้อมูลตัวแปรเข้าคือ ทรัพย์สินถาวรสุทธิ และ ค่าแรงรวม โดยมีตัวแปรออกคือยอดขายผลิตภัณฑ์รวม จากผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กนี้ค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคอยู่ระหว่าง 0.17-0.64 ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมพบปัญหาเรื่องการใช้ทรัพยากรไม่เหมาะสมในส่วนของแรงงานและเครื่องจักร นอกจากนี้ยังพบว่าทรัพยากรอื่นๆที่ไม่มีผลต่อการเพิ่มผลผลิตแฝงอยู่ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคกับค่าประสิทธิภาพการผลิตรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะพูดถึงวิธีการดำเนินการวิจัยโดยภาพรวมจะอธิบายถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เมื่อระบุกลุ่มประชากรได้ก็จะนำไปสู่การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ท้ายสุดจะพูดถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมุติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้นบทนี้จะแบ่งเป็นหัวข้อย่อยดังนี้ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง, วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล, เครื่องมือในการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามลำดับ

3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้คือ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ โดยมีจำนวนทั้งหมดที่ได้ลงทะเบียนไว้กับพัฒนาชุมชน อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ไร่จำนวน 70 กลุ่ม (ภาคผนวก 1) เนื่องจากจำนวนประชากรของการศึกษาครั้งนี้มีเพียง 70 กลุ่มเท่านั้น ดังนั้นการศึกษานี้ความความประสงค์ที่จะเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรทั้งหมดเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ

อย่างไรก็ตามหลังจากที่ได้ทำการติดต่อกับผู้ประกอบการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับพัฒนาชุมชนอำเภอดอกคำใต้เรียบร้อยแล้วพบว่าปัญหาเกิดขึ้นหลายด้าน เช่น เบอร์โทรที่ได้เคยลงทะเบียนไว้ไม่สามารถติดต่อได้ ส่วนใหญ่ได้มีการยกเลิกการใช้เบอร์ดังกล่าวไปเรียบร้อยแล้วด้วยความพยายามที่จะเก็บข้อมูลให้ได้มากที่สุด ผู้ทำการวิจัยได้เดินทางไปยังสถานที่ตั้งหรือที่อยู่ของวิสาหกิจชุมชนตามที่ได้ลงทะเบียนไว้พบว่า เจ้าของกิจการได้ยกเลิก ไม่พบ หรือ ไปทำกิจกรรม หรือเปลี่ยนอาชีพไปแล้ว ท้ายที่สุดกลุ่มประชากรที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลมาเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีเพียง 31 กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเท่านั้น

3.2 ที่มาและลักษณะของข้อมูล

ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้มาจากสองส่วน ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากการศึกษารายงานที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา และ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอดอกคำใต้ และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของประชากรโดยใช้แบบสอบถาม กับวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ที่ได้มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเก็บมาจากการใช้แบบสอบถาม ถามกลุ่มประชากรของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้จำนวน 70 กลุ่ม โดยแบบสอบถาม

3.4.วิธีการศึกษา/Methodologies

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธี Two Stage DEA (Data Environment Analysis: DEA) คือวิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยกันสองครั้งเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ ที่ใช้ตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ ในขั้นตอนแรก จะนำข้อมูล ผลผลิตหรือรายรับ มูลค่าทุน และแรงงาน/ค่าใช้จ่ายด้านแรงงานเข้ามาใช้เพื่อคำนวณเพื่อหาค่าประสิทธิภาพทางเทคนิคของวิสาหกิจชุมชน (Technical Efficiency) ค่าที่ได้จะมีค่าตั้งแต่ 0.00–1.00 โดยที่ 0.00 หมายความว่าธุรกิจนั้นไม่มีประสิทธิภาพเลย และ 1.00 หมายความว่าธุรกิจนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด หลังได้ค่าประสิทธิภาพทางเทคนิคของวิสาหกิจชุมชน ก็จะทำหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน คือ (1) ปัจจัยทางการเงิน (Financial factors) และ (2) ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงิน (Non-financial factors) โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยโทบิต (Tobit Regression) สำหรับการศึกษาในขั้นที่สองนี้ ผลการศึกษาจะนำมาใช้ในการตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ว่าปัจจัยทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงินใด มีผลต่อ ประสิทธิภาพทางเทคนิคของวิสาหกิจชุมชน ในอำเภอดอกคำใต้หรือไม่ เนื้อหาต่อไปนี้จะแสดงจะเป็นวิธีการคำนวณค่า DEA และ Tobit Regression ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ตามลำดับ

3.5 วิธีการคำนวณประสิทธิภาพทางเทคนิค โดย DEA (Data Environment Analysis)

การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Efficiency) โดยวิธี DEA นี้ได้รับการคิดค้นขึ้นในปี 1957 โดยศาสตราจารย์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ Joseph Farrell ซึ่งพยายามวัดประสิทธิภาพหน่วยงานโดยใช้หลักการของ “เส้นประสิทธิภาพ” หรือ “Efficient Frontier” ต่อมาแนวคิดนี้ก็ได้รับการพัฒนามาเป็น DEA ในปี 1978 โดย Charnes Cooper และ Rhodes โดยทั่วไปมีการใช้ DEA ในการวัดประสิทธิภาพของกิจการ โดยเทียบอัตราส่วนระหว่างผลผลิต (Output) และปัจจัยการผลิต (Inputs)

ข้อดีของ DEA คือวัดประสิทธิภาพของกิจการที่มีผลผลิต “หลายอย่าง” และมีปัจจัยการผลิต “หลายอย่าง” ได้ ซึ่งเหมาะกับลักษณะของธุรกิจบริการที่มีบริการค่อนข้างหลากหลายทำให้แนวคิด DEA เป็นที่นิยมและนำไปใช้วัดประสิทธิภาพของธุรกิจ ในการที่จะให้ได้ค่า DEA ของแต่ละธุรกิจในกลุ่ม เริ่มจากการเปรียบเทียบค่าผลผลิตหรือได้รายได้ต่อจำนวนปัจจัยการผลิต หลังจากนั้น แล้วนำสัดส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยการผลิตของแต่ละธุรกิจมาเปรียบเทียบกับธุรกิจที่ดีที่สุด ยกตัวอย่างเช่น ธุรกิจ A มีสัดส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยการผลิตเท่ากับ 6 เท่า ในขณะที่ธุรกิจ B มีสัดส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยการผลิตเท่ากับ 5 เท่า เมื่อนำมาคำนวณค่า DEA ของธุรกิจ A ซึ่งเป็นธุรกิจที่ดีที่สุด ค่า DEA ก็จะมีค่าเท่ากับ 1 ($6/6=1$) และค่า DEA ของธุรกิจ B จะมีค่าเท่ากับ 0.83 ($5/6=0.83$) ดังนั้นเราก็จะบอกได้ทันทีว่า ธุรกิจ A มีประสิทธิภาพมากกว่าธุรกิจ B จากตัวอย่างที่ได้ยกมา DEA จะเป็นวิธีการที่ทำให้ทราบว่าธุรกิจใดหรือองค์กรใดมีประสิทธิภาพมากที่สุด ธุรกิจใดมีประสิทธิภาพอยู่ในอันดับถัดมา และธุรกิจใดมีประสิทธิภาพต่ำที่สุด

3.6 วิธีวิเคราะห์สมการถดถอยแบบโทบิต (Tobit Model/Tobit Regression)

โทบิตโมเดล (Tobit Model) จะเป็นวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปกติวิเคราะห์ถดถอยแบบ Tobit นี้จะใช้ก็ต่อเมื่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) เป็นตัวแปรที่มีค่าระหว่าง 0 และ 1 ในการศึกษาตั้งนี้ ค่าประสิทธิภาพทางเทคนิค ที่คำนวณได้จากวิธี DEA ของแต่ละธุรกิจ จะนำมาหาว่ามี

ความสัมพันธ์กับตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยทางการเงิน และ ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางการเงิน โดยสามารถเขียนเป็นความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$DEA_j = \alpha + \beta_i X_{ij} + \gamma Z_{ij} + \varepsilon_i$$

(1)

โดยที่ DEA_j = คือค่าที่ประสิทธิภาพทางเทคนิคซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.00 – 1.00 ของธุรกิจ j ที่คำนวณได้ในขั้นตอนแรก α = ค่าคงที่ (Constant)

$$\beta = \text{ค่าสัมประสิทธิ์ของ } X_{ij}$$

X_{ij} = ปัจจัยทางการเงินซึ่งประกอบไปด้วย 1.อัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงาน, 2.อัตราส่วนของผลผลิตต่อทุน, และ 3.อัตราส่วนของทุนต่อแรงงาน

$$\gamma = \text{ค่าสัมประสิทธิ์ของ } Z_{ij}$$

Z_{ij} = ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านการเงินซึ่งประกอบไปด้วย (1) ลักษณะของธุรกิจ, (2) สถานที่ตั้ง, (3) คุณลักษณะของผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ เพศ, ระดับการศึกษา, การฝึกอบรม 9.การสนับสนุนของภาครัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่น เป็นต้น

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ ด้วยกันคือ การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ หลังจากนั้นจะได้มีการนำเสนอผลการคำนวณค่าประสิทธิภาพทางเทคนิค (Technical Efficiency) สุดท้ายก็จะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น; ปัจจัยทางการเงิน และ ปัจจัยที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน, และตัวแปรตาม โดยตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจะถูกอภิปรายและหาเหตุผลว่าทำไมถึงเกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของผู้ประกอบการในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้, จังหวัดพะเยา อีกครั้งในบทที่ 5

4.1 ผลการศึกษาโดยทั่วไป

ในขั้นแรก โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ STATA เพื่อหาค่าสถิติเบื้องต้นพบว่าวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้มีผู้นำกลุ่มเป็นหญิง คิดเป็นสัดส่วนถึง 75 เปอร์เซ็นต์, จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นอาชีพเสริมของครอบครัว, โดยผู้นำกลุ่มมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จบระดับการศึกษาในประถมศึกษาซึ่งมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 53 ปี, จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปผู้นำกลุ่มส่วนใหญ่แล้วเคยผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งจัดขึ้นโดยหน่วยงานของภาครัฐ การอบรมนี้เป็นแรงจูงใจให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้เกิดขึ้น ในบรรดากลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ ของจังหวัดพะเยา

4.2 ผลการคำนวณค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical Efficiency) โดยวิธี Data Environment Analysis (DEA)

จากการเก็บข้อมูลและประมาณค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคโดยวิธี DEA (Data Environmental Analysis) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.00 – 1.00 (หมายเหตุ: 1.00 = มีประสิทธิภาพสูงสุด และ 0.00 = มีประสิทธิภาพต่ำสุด) ระหว่างวิสาหกิจกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ พบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนอาหาร(Food and Beverage) เป็นอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

รองลงมาได้แก่ วิสาหกิจชุมชนที่เป็นงานฝีมือ(Craft), เย็บผ้า (Textile), เครื่องสำอาง (Cosmetic) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ DEA ของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้

Ranking (ลำดับ)	Technical Efficiency	อุตสาหกรรม
1	1.000	Food
1	1.000	Textile
3	0.337	Food
4	0.282	Textile
5	0.242	Cosmetic
6	0.237	Food

หมายเหตุ: ค่าที่นำมาเสนอเป็นข้อมูลบางส่วนที่ได้จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.1 จะสังเกตได้ว่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค ของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้จังหวัดพะเยานั้นส่วนใหญ่มักร้อยอยู่ในระดับที่ต่ำ ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเฉลี่ยที่คำนวณได้อยู่ที่ประมาณ 0.20 เท่านั้น ในส่วนต่อไปของการศึกษาครั้งนี้จะพยายามนำค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคนี้ไปหาความสัมพันธ์ (Correlation) กับตัวแปรทางการเงินและตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้

4.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรโดยวิธี Spearman Correlation

จากตารางที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ค่า Correlation ประสิทธิภาพการผลิต และ ตัวแปรทางการเงินมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค(DEA) และ อัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงาน (OPW), อัตราส่วนของทุนต่อแรงงาน (KPW) และ อัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงาน(OPW), อัตราส่วนของผลผลิตต่อทุน (OPK) และ ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค(DEA), และอัตราส่วนผลผลิตต่อทุน (OPK) และ อัตราส่วนของทุนต่อแรงงาน (KPW), อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง DEA และ OPW มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ตารางที่ 4.2 สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman Correlation)

ตัวแปร	DEA	OPW	KPW	OPK	Age	Politic	Experience	Gender
DEA	1.00							
OPW	-0.83 (0.00)	1.00						
KPW	0.09 (0.63)	0.37 (0.05)	1.00					
OPK	-0.62 (0.00)	0.23 (0.24)	-0.70 (0.00)	1.00				
Age	-0.06 (0.74)	0.13 (0.49)	0.14 (0.47)	-0.01 (0.94)	1.00			
Politic	0.00 (0.97)	-0.01 (0.93)	-0.19 (0.33)	0.13 (0.51)	0.04 (0.82)	1.00		
Experience	-0.07 (0.72)	0.09 (0.64)	0.17 (0.39)	-0.01 (0.95)	0.18 (0.36)	-0.76 (0.00)	1.00	
Gender	-0.15 (0.44)	0.20 (0.32)	0.23 (0.24)	-0.12 (0.55)	0.43 (0.02)	0.21 (0.28)	-0.05 (0.79)	1.00

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บคือค่าระดับความเชื่อมั่น

นั่นก็อาจจะอธิบาย/ให้เหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ได้ว่าการใช้แรงงานในสัดส่วนไม่เหมาะสม(คือมีขนาดเล็กเกินไป) ดังนั้นการเพิ่มแรงงานหรือการจ้างงานจะมีผลทำให้ DEA เพิ่มขึ้น เพื่อจะพิสูจน์ความคิดเห็นนี้จะได้มีการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้ในส่วนถัดไปเรื่องการวิเคราะห์การถดถอย (ส่วนที่ 4.4)

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (DEA), ตัวแปรที่เกี่ยวข้องทางด้านการเงิน และตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางด้านการเงิน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างประสบการณ์ของผู้นำวิสาหกิจชุมชน (Experience) และ ปัจจัยทางด้านการเมือง (Politic) และ

พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Gender) และ ปัจจัยทางด้านการเมือง (Politic) อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบค่า VIF (Variance Inflation Factor) ปรากฏ ค่าที่ได้ต่ำกว่า 10 ดังนั้นปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นไม่มีผลต่อการศึกษาคั้งนี้ (Gujarati, 2003)

4.4 การวิเคราะห์สมการถดถอยโดยวิธีโทบิต (Tobit Regression)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีสมการถดถอยโทบิต (Tobit Regression) สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม DEA และ ตัวแปรต้น: ตัวแปรทางด้านการเงิน และ ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางด้านการเงินได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{DEA} = & 0.0007(\text{AGE}) - 0.293 (\text{Man})^{**} - 32.0944(\ln\text{OPW})^{*} + 32.0991(\ln\text{KPW})^{*} \\
 & (0.0007)^4 \quad (0.1270) \quad (18.3374) \quad (18.3640) \\
 & + 32.0205\ln(\text{OPK})^{*} + 0.4286 (\text{Politic})^{*} + 0.3803 (\text{Experience}) \quad (2) \\
 & (18.3448) \quad (0.2672) \quad (0.2792)
 \end{aligned}$$

จากสมการที่ 1 พบว่าเพศของผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ มีผลต่อประสิทธิภาพเชิงเทคนิคอย่างมีนัยสำคัญ เพศชาย (Man=1) อย่างไรก็ดีเครื่องหมายมีค่าเป็นลบ นั่นก็หมายความว่า วิสาหกิจชุมชนที่มีผู้นำเป็นชายจะมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำกว่าวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้นำเป็นหญิง 0.29 ค่านี้ถือว่าค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ดอกคำใต้ทั้งหมด

ส่วนตัวแปรทางด้านการเงิน (Financial factors) พบว่า อัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงาน (OPW), อัตราส่วนของทุนต่อแรงงาน (KPW) และ อัตราส่วนผลผลิตต่อทุน (OPK) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์ ในการกำหนด DEA โดยการเพิ่มขึ้นของค่าตัวแปรเหล่านี้จะมีผลทำให้ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้เพิ่มขึ้น

ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางด้านการเงินต่อมาก็คือตัวแปรทางด้านการเมือง (Politic) พบว่ากลุ่มที่ก่อตั้งโดยการสนับสนุนจากหน่วยงานปกครองท้องถิ่นเช่น องค์การบริหารส่วนตำบล จะมี

⁴ ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึง bootstrap standard error (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่สูงกว่า วิสาหกิจชุมชนที่มีการจัดตั้งขึ้นเองของกลุ่ม ในทางกลับกันพบว่า อายุ (Age) และประสบการณ์ (Experience) พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการกำหนด ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (DEA) ถึงแม้จะมีสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ถูกต้อง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสรุปผลการวิจัยที่ได้ศึกษามา โดยเน้นการอภิปรายผลที่ได้ และเพื่อให้ข้อเสนอแนะทางด้านนโยบายว่าปัจจัยที่ปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชน ดังนั้นบทนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ การสรุปผลการศึกษา, การอภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะของการศึกษา

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคโดยวิธี DEA (Data Environmental Analysis) พบว่า ในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ พบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนอาหาร(Food and Beverage) เป็นอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และ วิสาหกิจชุมชนที่เป็นงานฝีมือ(Craft), เย็บผ้า (Textile), เครื่องสำอาง (Cosmetic) ตามลำดับ เมื่อเทียบกับวิสาหกิจชุมชนที่ดีที่สุดในพื้นที่ อำเภอดอกคำใต้พบว่า ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical efficiency) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อนำค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical efficiency) ที่คำนวณโดยวิธี DEA ไปหาความสัมพันธ์เบื้องต้นกับตัวแปรทางการเงิน (Financial Factors) และตัวแปรที่ไม่ใช่การเงิน (Non-Financial Factors) พบว่าทั้งสองชุดตัวแปรทางการเงินมีค่าความสัมพันธ์กับ ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical efficiency) มากที่สุด

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical efficiency) ที่คำนวณโดยวิธี DEA กับ ตัวแปรทางการเงิน (Financial Factors) และตัวแปรที่ไม่ใช่การเงิน (Non-Financial Factors) โดยวิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบทอบิต (Tobit Regression) พบว่าตัวแปรทางการเงินมีความสำคัญ และมีนัยสำคัญทางสถิติในกำหนดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ ในขณะที่ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน คือ

การเมือง และ เพศเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาที่ได้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ว่าปัจจัยทางด้านการเงิน และ ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องทางด้านการเงินเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพการผลิตวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ ดังนั้น (i) การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนของผลผลิตต่อทุนมีผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้ (ii) การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนทุนต่อแรงงานมีผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม (iii) การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนของผลผลิตต่อแรงงานมีผลทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของวิสาหกิจชุมชนดอกคำใต้ลดลง สาเหตุคาดว่าจะเป็นอย่างนั้นเนื่องจากขนาดการผลิต(จ้างงาน)ที่เล็กเกินไป ทำให้วิสาหกิจชุมชนไม่ได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจากการประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) ดังนั้นจากการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า หากวิสาหกิจชุมชนเพิ่มการผลิตและการจ้างงานเพิ่มขึ้นประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical Efficiency)

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องทางด้านการเงิน คือ ปัจจัยทางการเมือง และ เพศ พบว่า ทั้งสองปัจจัยมีนัยสำคัญในการกำหนดประสิทธิภาพเชิงเทคนิควิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ การได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มการเมืองในท้องถิ่น เช่นองค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานของรัฐ นั้นจะทำให้วิสาหกิจชุมชนลดปัญหาเรื่องการตลาด เนื่องจากกลุ่มผู้สนับสนุนเหล่านี้จะมีส่วนช่วยสนับสนุนทั้งในแง่งบประมาณ, การฝึกอบรม และ เรื่องการตลาด(ช่องทางจัดจำหน่าย)

ดังนั้นจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าทางด้านปัจจัยทางด้านการเงินนั้นพบว่าการขยายการจ้างงานและผลผลิตเป็นสิ่งจำเป็นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต อันเนื่องมาจากจะทำให้วิสาหกิจชุมชนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัดต่อขนาดซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลงและรายรับของวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น

วิสาหกิจชุมชนที่มีผู้นำเป็นหญิงมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่สูงกว่าวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้นำเป็นชาย สิ่งนี้อาจจะมีความสำคัญกับลักษณะของธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนที่เป็น ธุรกิจด้านอาหาร, งานเย็บปัก และ เครื่องสำอาง ซึ่งจะสังเกตได้ว่าธุรกิจเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับหญิงมากกว่าชาย (เพศหญิงประกอบอาชีพและมีความถนัดในการผลิตสินค้าเหล่านี้มากกว่าเพศชายนั่นเอง)

ส่วนปัจจัยทางด้านการเมืองพบว่ากลุ่มที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับการสนับสนุนจากการเมืองท้องถิ่นและหน่วยงานของรัฐนั้นจะมีประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการสนับสนุน อันเนื่องมาจากกลุ่มการเมืองและหน่วยงานของรัฐจะช่วยเหลือทางด้านงบประมาณ ความรู้ และการตลาดนั่นเอง

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาต่อไปในอนาคตนั้นควรที่จะมีการเก็บข้อมูลของวิสาหกิจอย่างต่อเนื่องรายปี รายสองปี เพื่อที่จะวิเคราะห์ถึงการเกิดขึ้นและการปิดกิจการไปของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ ผลการศึกษาครั้งนี้ควรที่จะมีการนำร่องในการเข้าไปช่วยเหลือเพื่อขยายกิจการของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งคาดว่าจะน่าจะเป็นประโยชน์ที่ว่า การขยายกิจการของวิสาหกิจชุมชนเหล่านั้นทำให้ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของวิสาหกิจชุมชนเหล่านั้นเพิ่มขึ้นจริงหรือไม่

บรรณานุกรม

- จิราพร ปาลี, กมล งามสมสุข, และเยาวเรศ เซาวนพูนผล. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตข้าวเหนียวในอำเภอหางดง และอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวิธีการเส้นห่อหุ้มเชิงพื้นที่, (5 มกราคม 2558). ได้จาก website http://agri.eco.ku.ac.th/ageconconference2012/seminar_download/AG04.pdf
- ณัฐพร เมียงชม. (2550). การวัดประสิทธิภาพโดยใช้ DEA ในกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม, ปรินซ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต .มหาวิทยาลัยศิลปากร.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมชาย หาญหิรัญ. แนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์. (6 มกราคม 2558). สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. ได้จาก website <http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/article/HowtoCheckTFP-inEconomy.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (23 ธันวาคม 2557). ได้จาก website <http://www.sme.go.th/Lists/EditorInput/DispF.aspx?ID=2232, 10/05/2557>
- อรอุมา วัชรธรรม. (2547). การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของการปลูกข้าวในประเทศไทยปีการเพาะปลูก 2544/45.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์: กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- Amornkitvikai, Y and Harvie C (2010). 'Identifying and Measuring Technical Inefficiency Factors: Evidence from Unbalanced Panel Data for Thai Listed Manufacturing Enterprises', *University of Wollongong Economics Working Paper Series 2010*.
- Punyasavatsut, C. (2010), 'Integrating SMEs into East Asia Production Networks: Thailand', in Vo, T. T., D. Narjoko and S. Oum (eds.), Integrating Small and Medium Enterprises (SMEs) into the More Integrate East Asia. ERIA Research Project Report 2009–8, Jakarta: ERIA. pp.262–297 Coelli, T. J. (1992), "A Computer Program for

Frontier Production Function Estimation: FRONTIER, Version 2.0”, *Economics Letters*, 30, 29–32.

Coelli, T. J. (1994), “A Guide to FRONTIER Version 4.1: A Computer Program for Stochastic Frontier Production and Cost Function Estimation”, mimeo, Department of Econometrics, University of New England, Armidale.

Coelli, T. J., (1997), “A Multi-Stage Methodology for the Solution of Orientated DEA Models”, mimeo, Centre for Efficiency and Productivity Analysis, University of New England, Armidale.

Coelli, T. J., Rao, D.S.P. and G.E. Battese (1998), “An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis”, Kluwer, Boston.

Coelli, T. J. and S. Perelman (1996), “A Comparison of Parametric and Non-Parametric Distance Functions: With Application to European Railways”, CREPP Discussion Paper, University of Liege, Liege.

Farrell, M.J.(1957) “The Measurement of Productive Efficiency”, *Journal of Royal Statistical Society, A* 120, 253–290.

Fare, R., S. Grosskopf, and C.A.K. Lovell (1985). “The Measurement of Efficiency of Production” Boston, Kluwer.

Ferrier, G.D. and C. A. K. Lovell (1990) “Measuring Cost Efficiency in Banking: Econometric and Linear Programming Evidence”, *Journal of Econometrics*, 46, 229 – 245.

Gujarati D.N. (2003). *Basic Econometrics*. McGraw Hill, New York.

Lovell, C. A. K. (1994). “Linear Programming Approaches to the Measurement and Analysis of Productive Efficiency”, *Top*, 2, 175–248.

Taticchi P, Tonelli F and Cagnazzo L (2010). Performance Measurement and Management: a Literature Review and A Research Agenda, *Measuring Business Excellence*, vol. 14 No. 1 2010, pp. 4-18

ภาคผนวก

ภาคผนวกที่ 1: ชื่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

ลำดับ	ชื่อกลุ่ม/องค์กร/เจ้าของกิจการ
1	กลุ่มพิทักษ์ชุมชนสร้างงานหัตถกรรมเพื่อการส่งออกเมืองดอกคำใต้(ประชุม)
2	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสตรีเกษตรกรทำขนม (ขนมกล้วย และดอกบัว)
3	กลุ่มขนมไทยบ้านบางเสด็จ
4	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรโพธิ์ทองสามัคคี (นัดไปที่รองคำ) INACTIVE
5	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านใหม่
6	กลุ่มผ้าห่มนวมบ้านใหม่
7	กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์(พลาสติก)
8	กลุ่มถักผ้าไหมพรม
9	กลุ่มเย็บผ้าบ้านห้วยลาน(ขาเจ็บ)
10	กลุ่มเย็บผ้าบ้านทุ่งหลวง
11	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มไม้กวาดดอกแก้ว
12	กลุ่มขนมจีนยายหม่อม
13	วิสาหกิจชุมชนลำใยอบแห้งบ้านถ้ำ
14	กลุ่มไม้กวาดดอกแก้ว
15	กลุ่มอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านถ้ำ(แฟนไม่สบาย) 085-7194893
16	วิสาหกิจชุมชนตะวันฉาย
17	กลุ่มประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน (หัวช้าง, กวาง และโต๊ะ จาครากไม้)
18	กลุ่มเย็บหมวกจักสานหมู่ 1 (ไม่ค่อยรับโทรศัพท์ เป็นญาติกับกลุ่มตะวันฉาย)
19	นางศรีวรรณ ไชยวงศ์ (พี่วรรณ)
20	วิสาหกิจชุมชนปุ๋ยหมักชีวภาพสันโค้ง
21	กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้ (โครงการพี่เก่ง)
22	ถนนศรีผ้าทอ(ถามที่หน้าอำเภอ)
23	กลุ่มทำไม้กวาด
24	กลุ่มลำใยอบเนื้อสีทอง
25	กลุ่มเย็บรองเท้าผ้า (Inactive)
26	กลุ่มน้ำพริกแม่บ้านหมู่ 3 ดงสุวรรณ (ยกให้แม่หลวง)

-
- 27 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสันกลาง
 - 28 กลุ่มเครื่องปั้นดินเผา
 - 29 กลุ่มแม่บ้านศรีดอนชุม
 - 30 กลุ่มพัฒนาอาชีพบุญเกิด
 - 31 ผ้ามัดย้อม
 - 32 นายวรวิทย์ ปินใจ(โคมไฟ)
 - 33 มุลนิธิ วาย เอ็ม ซี เอ สาขาพะเยา
 - 34 กลุ่มสบู่มุนไพร
 - 35 นายน้อยฟุ้งเขียน(กลุ่มผลิตเทียนประดับบ้าน,กระบาย)
 - 36 กลุ่มจักสานแข่งปลาทุ
 - 37 กลุ่มเย็บกระเป๋าบ้านถ้ำ
 - 38 มาลัย เบเกอร์รี่
 - 39 หัตถกรรมพื้นบ้าน
 - 40 กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ราษฎร์บำรุง
 - 41 ทำน้ายาเอนกประสงค์
 - 42 กลุ่มช่างไม้เฟอร์นิเจอร์บ้านปิน
 - 43 ห้วยลานศาลาทรงไทย
 - 44 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสวนไชงาม
 - 45 กลุ่มน้ายาเอนกประสงค์
 - 46 กลุ่มแม่บ้านบ้านคำพัฒนา
 - 47 สตรีสหกรณ์บ้านปางเจริญศึกษา
 - 48 กลุ่ม สกย. ปญญางพาราบ้านปิน
 - 49 กลุ่มสตรีเย็บพรมเช็ดเท้า
 - 50 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสว่างไชงาม
 - 51 นางบัวริน วิชา 04-06-2014 (เย็บหมวกผ้า)
 - 52 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มข้าวสารปลอดสารพิษ
 - 53 กลุ่มชุมชนผลิตกระเป๋า
 - 54 กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านวังขอบแดง
 - 55 กลุ่มแก้อิไมไฟ
 - 56 กลุ่มทอเสื่อกก
-

-
57	กลุ่มน้ำดื่มบ้านปิ่นเหนือ
58	ไม้กวาดด้ามถักลายผู้พิการบ้านป่าซาง
59	ข้าวเกรียบปากทอง (ขายก๋วยเตี๋ยวด้วย)
60	กลุ่มอาหารเสริมสนป่าหมากใต้
61	กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน
62	กลุ่มผลิตหน่อไม้อัดπίบ
63	เตาอังโล่ บ้านห้วยดอกเข็ม
64	ครีมมะขาม
65	น้ำพริกลาบรสเด็ด (โครงการพีแก่ง)
66	กลุ่มแม่บ้านน้ำพริกลาบหมู่ที่ 6
67	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตแม่บ้านจอมคิล
68	เรือนไหมไทย (ทำขนมไหมไทย, ลางจืด, ตังเม)
69	กลุ่มสตรีเย็บปักประดิษฐ์ ตำบลหนองหล่ม (พิการนั่งรถเข็น คนผม)
70	กลุ่มสตรีสหกรณ์ทอผ้าบ้านวังขอบแดง
-

ภาคผนวกที่ 1 บทความที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

The Fifth Asian Conference on Business & Public Policy

เรื่อง Technical Efficiency of Micro and Community Enterprises: Evidence From
Dok-Kham-Tai District, Phayao, Thailand

The Asian Conference on Business & Public Policy 2014

Official Conference Proceedings

*Technical Efficiency of Micro and Community Enterprises:
Evidence from Dok-Kham-Tai District, Phayao, Thailand*

Piyapong Sangkaew, University of Phayao, Thailand

The Asian Conference on Business & Public Policy 2014
Official Conference Proceedings

Abstract

This study is to find what are key factors contributing efficiency of the Dok-Kham-Tai community enterprises. In order to meet this objective question, first, Data Environment Technique (DEA) is applied to calculate the community enterprise efficiency scores. Then, the calculated efficiency scores will be linked and explained by financial and non-financial factors. According to this study, the first stage of DEA calculation shows the efficiencies of Dok-Kham-Tai enterprises are relatively low which is around 0.01 to 0.30. In the second stage, it finds that financial and non-financial factors are both equally important in stimulating the Dok-Kham-Tai enterprise efficiency. Regarding to the financial factors, even though capital per worker is significant and positively relates to the enterprise efficiency, the output per worker turns out to be negatively significant. This negative sign implies, to raise the efficiency, the Dok-Kham-Tai community enterprises need to expand their production possibly in order to get benefit of economy of scale. On the other hand, non-financial factors which are political relationship and gender, female leader, are found to significantly contribute the enterprises' technical efficiency.

Keywords: Efficiency, Community Enterprises, Thailand

iafor

The International Academic Forum
www.iafor.org

Introduction

Small and Medium Enterprises (SMEs) have an important role in the Thai Economy as its outputs accounts for around 34 percent of the Thai industrial gross domestic products (GDP) and shares around of 67 percent of the Thai industrial employment (Thassannabanjong, *et al*, 2009). However, the report by the Department of Industrial Promotion, Thailand, (2014) shows there is a slow growth of new SMEs registered in last few years. Even though there are 59,499 new registered SMEs, 11,040 SMEs have shut down their businesses which are accounted for 18.40 percent of new registered SMEs in the same year (Office of SMEs Promotion, 2014). Because the SMEs are important to the Thai economy, especially in term of employment, the Thai government has been worried about the slow growth of new registered SMEs and wants to know what causes them to be out of their businesses. The Thai government, therefore, assigns all the universities in Thailand, including the University of Phayao (UP), to study and to answer these questions. As this paper is a part of the project funded by the University of Phayao and Thai Research Fund (TRF), who takes full responsibility with these concerns from the Thai government to study what determines local SMEs' efficiency surrounding the areas where UP is located. As the faculty of Management and Information Sciences (MIS)¹ is part of the UP and has responsibility in Dok-Kham-Tai area, this study, therefore, aims to study what determines efficiency of small and community enterprises in Dok-Kham-Tai district, Phayao, Thailand.

Based on the theory, there are two main factors determining firm efficiency which are financial and non-financial factors (Taticchi *et al*, 2010). Studies show that the financial factors are important in determining firm efficiency (Amornkitvikai and Harvie, 2010; Phan, 2004). However, these factors could not explain all changes in firms' efficiency (Vatcharatham, 2004). Especially in SMEs, non-financial factors such as human capitals and support provided by government seem to be more influent to their success than they are to the larger firms.

Even though studies relating to SMEs efficiency have been conducted in Thailand, they only report which SME or industry has higher efficiency without any explanation of what contribute to its efficiency (Meingchom, 2007; Vatcharatham, 2004). In addition, they use only descriptive statistics which has limitation and has less reliable results. Moreover, studies have been conducted putting not much interest on non-financial factors. Therefore, this study purposes to study what non-financial factors determine local community efficiency besides financial factors in Dok-Kham-Tai District, Phayao province. Besides the financial factors, this study expects non-financial factors to play important role in determining the local community efficiency.

Theory and Literature Review

Theory

DEA (Data Environmental Analysis) is a standard technique and has been developed to study efficiency by comparing an amount of output and inputs used. At the same amount of input used, firms which have higher output would show that they have a higher efficiency (Coelli *et al*, 1998). Generally, the technical efficiency can be

¹ The author is working as a lecturer at the Department of Economics, MIS, the University of Phayao

organized into two categories; (i) technical efficiency and (ii) allocative efficiency. The technical efficiency means a firm can produce highest output from its limited input while the locative efficiency means the good ability of firm in re-allocating their inputs at various prices (Coelli, 1997; Farrell, 1957). To measure efficiency, Fare and Grosskopf (1985) and Lovell (1994) first apply the concept of production possibility frontiers (PPF) and this methodology has been developed into two main techniques called (i) Data Envelopment Analysis (DEA) and (ii) Stochastic Frontiers Analysis (SFA)². Both techniques are based on the linear programming concepts in which they try to maximize output under labor and capital constraints, and under the assumption that production function is a constant return to scale (Coelli and Perelman, 1996; Hanhiran, 2014). In order to understand the difference between these terms, it is useful to consider the production process in which a single input (x) is to produce a single output (y). In Figure 1 the line OF' represents a production frontier that defines an association between input and output. The production frontier indicates the maximum output achievable from each input level. This reflects the current state of technology in an industry. If the firm operates on the frontier it is technically efficient. However, if the firm operates below the frontier it is not technically efficient. Point A in Figure 1 represents an inefficient point whereas points B and C represent efficient points. A firm that operates at point A is inefficient but it can increase output to the level associated with point B without requiring more inputs, or it can produce the same level of output utilizing less input by producing at point C (Coelli *et al.*, 2005).

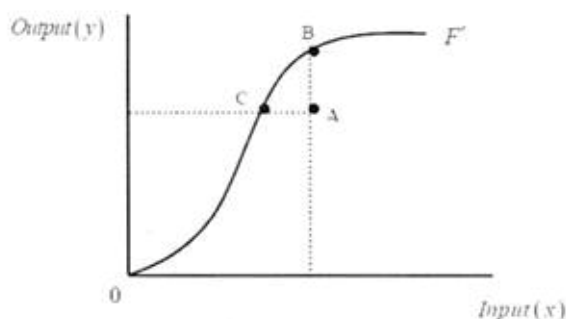

Figure 1³: Production Frontier and Technical Efficiency

Literature Review

Palee *et.al.*, (2007) study the technical efficiency in producing sticky rice in Chiang Mai province by using 2000/2001 data. There are 100 observations collected from farmers in Hang-Dong, and San-Pa-Tong districts. Using SFA and DEA, they find that average value of calculated efficiency is 0.71. And, 60 percent of farmers in this area are found to have high efficiency between 0.7001-0.8000. Around 20, 13 and 7 percent of farmers have calculated efficiency scores around 0.5001-0.7000, 0.8001-1.000, 0.3001-0.5000, respectively. In addition, this study shows that the efficiency is mainly determined by farmers' experience and their production skills. In order to

² The SFA technique will not be used in this study.

³ Coelli *et al.* (2005, p 4)

increase the efficiency, training, therefore, is important to improve their skill in growing rice in the areas of the study. In addition, they explain that consultants are important, expected to help the farmers while facing production problems in order to raise their efficiency.

Meingchom (2550) studies what factors relate to industrial efficiency. In her study, she focuses on the small and medium in 4 sub- industrial sectors based on the ISIC (International Standard Industrial Classification) which are 2511, 2519, 2520 and 2610. The efficiency is calculated from total asset and labour cost, comparing to their outputs. This study finds that the average efficiency is around 0.174-0.642 which is relatively low. The low efficiency is caused mainly by a poor management and too much inputs/inventory carrying.

Wiboonchutikula (2002) investigates trends in the SME sector in Thailand, focusing on employment, export ability and subcontracting activity. The data used in this study is from industrial census data conducted by the National Statistical Office (NSO) of Thailand in 1997. The author utilizes the technical efficiency and total factor productivity (TFP) as the measure to analyze the productivity of SMEs. The translog frontier production function is used to estimate technical efficiency indices. This study shows that over the period 1987-1996, the SME share of overall employment has declined from 60 percent to 52 percent. This can particularly be noticed for the small firm category, which is for firms with less than 10 employees. This perspective is explored further by considering small firm employment shares in three sub-periods with varying overall economic growth rates. It shows that when overall economic growth is high the share of small firms seems to contract, possibly because the several small firms turn to medium sized and others separate because the owners can discover more remunerative works in larger firms. However, during the slower growth rate periods the proportion of employment in the small firms tends to increase, because the larger firms may hire less new employees or downsize or lay off employees

Arunawadiwong (2007) studies productivity trends in the Thai manufacturing sector. The author employs a stochastic frontier analysis (SFA) to measure the pre and post financial crisis technical efficiency levels of the Thai manufacturing sector. The periods for estimations can be divided into two sub-periods, (i) pre-crisis during 1990 to 1996 and (ii) post crisis during 1997-2002. The results show that the overall efficiency of the manufacturing sector improved in the post crisis period, compared with the pre crisis period. In the post crisis period, the technical efficiency is found to change from year to year. This indicates that the manufacturing sector becomes more attentive in improving its efficiency, as compared with the pre crisis period that experiences no obvious technical efficiency improvement. The findings indicate that a structural shift in the Thai manufacturing sector occurs, from being labour intensive in the pre crisis period to being capital intensive in the post crisis period. The level of productivity improves in the post-crisis period when compared to the pre-crisis level. The low productive investment level in the pre-crisis period is recognized as the main factor that lead to a decline in the efficiency of the manufacturing sector. It is concluded that this low productivity level causes a decline in Thai manufacturing sector competitiveness.

Data and Methodology

Data

The community entrepreneurs' data used in this study come from the survey conducted in 2014 in Dok-Kham-Tai District, Phayao, Thailand. The local community enterprises' data such as type of industry, addresses and owners are provided by Dok-Kham-Tai Community Development Department which takes full responsibility in taking care of the local community enterprises. In this study, the author tries to correct the data from all registered firms in Dok-Kham-Tai. Totally, there are 70 registered community enterprises. However, the data of only 31 firms can be reached. As the local community enterprises run their business with poorly financial and data record, therefore, is roughly estimated and provided by community enterprises' leaders. To avoid unreliability of statistical estimation in this study, Bootstrapping is brought into this study. This technique is normally applied when a number of observations are relatively low.

Methodologies

Methodologies used in this study are called "Two Stage DEA (Data Environment Analysis: DEA)". Therefore, to obtain the result to answer the hypotheses in this study, there are two steps. First, an efficiency will be calculated based on revenue, capital and workers employed in those firms. The calculated technical efficiency is between 0.00-1.00 in which 0 = least efficiency while 1 = highest efficiency. Second, after the calculated efficiency for each firm is achieved, they will be regressed on financial and non-financial factors. As the dependent variable has value between 0 and 1, Tobit Regression will be applied. The result from this second stage will be useful and used to answer the objectives of this study. DEA and Tobit Regression model can be shown in the following sections.

Model Specification

Tobit Model is to find the relationship between a dependent variable and explanatory variables whether significantly relates. The Tobit model is normally applied when the dependent variable has value between 0 and 1. As DEA technical efficiency calculated (DEA) is a number between 0 and 1, the Tobit model is the most appropriate model for this study. In this study, Calculated DEA will be assumed to depend on the financial and non-financial variables which can be shown as following,

$$DEA_j = \alpha + \beta_i X_{ij} + \gamma Z_{ij} + \varepsilon_i \quad (1)$$

Where DEA_j = Technical efficiency calculated from the first stage which are between 0 and 1, industry j

α = Constant value

β = X_{ij} coefficients

X_{ij} = financial factors which are output per workers, output-capital ratio and capital-worker ratio

γ = Z_{ij} coefficients

Z_{ij} = Non-financial factors which are industries, locations, leader characteristics such as gender,

education, training, political relationship and government's supports

Empirical Results

Technical Efficiency

From the DEA analysis, the local community enterprises' efficiency can be obtained and shown in Table 1. Even though the technical efficiency scores vary across community enterprises in this study, the food and textile industries are found to be most effective, having technical efficiency score at level 1, following by a cosmetic industry.

Observations	Ranking	Technical Efficiency	Industry
19	1	1.000	food
30	1	1.000	textile
12	3	0.337	food
23	4	0.282	textile
10	5	0.242	cosmetic
2	6	0.237	food

Note: Values in the tables are from calculation

Table 1 : Calculated Technical Efficiency of Local Community Enterprises in Dok-Kham-Tai District, Phayao

Over all, this study finds that the technical efficiency of local community enterprises in Dok-Kham-Tai district is relatively low. The average value is only 0.2. In the next section, this study will link the calculated technical efficiency to be explained by the financial and non-financial factors. It is expected to help in answering the main purpose of this study what determines the technical efficiency of local community enterprises in Dok-Kham-Tai district.

Empirical Results from the Tobit Regression

Table 2 shows the Spearman correlation between independent variables in this study. It is found that correlations among independent variables in this study are relatively low. Therefore, multicollinearity between variables is not problems in this study.

Variables	OPW	KPW	OPK	Age	Politic	Experience	Gender
OPW	1.00						
KPW	0.37 (0.05)	1.00					
OPK	0.23 (0.24)	-0.70 (0.00)	1.00				
Age	0.13 (0.49)	0.14 (0.47)	-0.01 (0.94)	1.00			
Politic	-0.01 (0.93)	-0.19 (0.33)	0.13 (0.51)	0.04 (0.82)	1.00		

Experience	0.09 (0.64)	0.17 (0.39)	-0.01 (0.95)	0.18 (0.36)	-0.76 (0.00)	1.00	
Gender	0.20 (0.32)	0.23 (0.24)	-0.12 (0.55)	0.43 (0.02)	0.21 (0.28)	-0.05 (0.79)	1.00

Table 2: Spearman Correlation
Note: A number in the blanket show level of significance.

The result from Tobit regression can be shown in question 2. Regarding to the financial factors, it shows that OPW significantly determines DEA. However, it has a negative relationship which means if holding other variables constant and if OPW increases a percent, DEA will decrease around 32.09 percent. Simple explanation is that if the local entrepreneurs try to raise output relative to workers, it will cause them to be less efficiency. On the other hand, if KPW and OPK increase one percent, the efficiency will increase by 32 percent. The former means capital is the main factor contributing local efficiency while the later means, if they use their capital to produce more product, the efficiency will increase.

$$\begin{aligned}
 \text{DEA} = & 0.0007(\text{AGE}) - 0.293 (\text{Man})^{**} - 32.0944(\ln\text{OPW})^* + 32.0991(\ln\text{KPW})^* \\
 & (0.0007)^{\dagger} \quad (0.1270) \quad (18.3374) \quad (18.3640) \\
 & + 32.0205\ln(\text{OPK})^* + 0.4286 (\text{Politic})^* + 0.3803 (\text{Experience}) \quad (2) \\
 & (18.3448) \quad (0.2672) \quad (0.2792)
 \end{aligned}$$

Regarding to the non-financial factor, gender of the leader are significant affecting enterprise efficiency. In this study, gender is a dummy variable in which male = 1, female = 0. According to equation 2, male leader will cause a local enterprise to have 0.293 efficiency score lower than female leader does. Then, the enterprises which have political relationship (Politic variable) are also significantly contributing the local community enterprise efficiency. The enterprises which have political relationship are expected to gain helps such as marketing supports, funding and training, and to have the higher efficiency. However, age of the leader and experience of the leader seems to have no effect local community enterprise's efficiency as they were expected.

Conclusion

According to this study, in the first stage, it finds that Food and Beverage firms in Dok-Kham-Tai are the most effective business. Then, there are Craft, Textile, Cosmetic industries, respectively. Over all, the local community enterprises have low efficiency with average value around 0.20. In the second stage, technical efficiency calculated from DEA method which is used as dependent variable is linked to explain by financial factors and non-financial factors by applying Tobit Regression. It finds that the financial factors significantly determined the local community enterprises' efficiency. Besides, the non-financial factors which are gender, political relationship, are also found to be important. Increasing output relative to employment is surprisingly found to reduce local community efficiency. This is caused by that they do not have benefit from economy of scale. So, the expansion of production will help

[†] Number in the blanket show bootstrap standard error.

them to be more effective and raise the efficiency. However, increasing output relative to capital and increasing capital relatively employment is found to increase the local community efficiency. So, raising output by more utilizing capital is essential, helping the local community enterprises to increase the efficiency.

Non-financial factors which are political relationship and gender are found to have significant in determining local community efficiency. Regarding to the political relationship which is found significant, the explanation for this is that local political institutions or local government organizations have provided the local enterprises, marketing support, funding and training. Therefore, enterprises with political relationship tend to have higher efficiency.

Besides, a female leader is found to contribute higher efficiency to the local community enterprises than a male leader do. This might relate to type of local businesses themselves which mainly are feminine business such as food, textile cosmetic businesses, for example. They are likely complement to women, rather than men. For the further study, the ambition which tries to explain what causes them to shut themselves down and out of their business becomes very interesting issues. Therefore, continuous data correction is important as every year there is existence of new and closed businesses.

References

- Amornkitvikai, Y and Harvie C (2010). 'Identifying and Measuring Technical Inefficiency Factors: Evidence from Unbalanced Panel Data for Thai Listed Manufacturing Enterprises', *University of Wollongong Economics Working Paper Series 2010*.
- Arunawadiwong, S (2007). 'Productivity Trends in the Thai Manufacturing Sector: The Pre- and Post-Crisis Evidence Relating to the 1997 Economic Crisis', PhD thesis, University of St. Andrews.
- Coelli, TJ, Rao, DSP, O'Donnell, CJ and Battese, GE (2005). *An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis, 2nd edn*, Springer, New York.
- Coelli, T. J., (1997). "A Multi-Stage Methodology for the Solution of Orientated DEA Models", mimeo, Centre for Efficiency and Productivity Analysis, University of New England, Armidale.
- Coelli, T. J., Rao, D.S.P. and G.E. Battese (1998). "An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis", Kluwer, Boston.
- Coelli, T. J. and S. Perelman (1996). "A Comparison of Parametric and Non-Parametric Distance Functions: With Application to European Railways", CREPP Discussion Paper, University of Liege, Liege.
- Department of Industrial Promotion (2014). Industrial Magazine , March-April 2014, <http://www.dip.go.th/Portals/0/Tipmontha/eJournal/march_april2014.pdf>
- Farrell, M.J. (1957). "The Measurement of Productive Efficiency", Journal of Royal Statistical Society, A 120, 253-290.
- Fare, R., S. Grosskopf, and C.A.K. Lovell (1985). "The Measurement of Efficiency of Production" Boston, Kluwer.
- Hanhiran S (2014). Methods to Measure Economic Production Efficiency, The Office of Industrial Economics.
<http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/article/HowtoCheckTFP-inEconomy.pdf>
- Lovell, C. A. K. (1994). "Linear Programming Approaches to the Measurement and Analysis of Productive Efficiency", *Top*, 2, 175-248.
- Meingchom N (2007). Efficiency Measurement by DEA in SME Industrial Group, Master Thesis, Silpakorn University
- Office of SMEs Promotion,
(2014).<http://www.sme.go.th/Lists/EditorInput/DispF.aspx?ID=2232>, 10/05/2557
- Vatcharatham O (2004). Technical Efficiency of Rice Production in Thailand in 2001/02" Master thesis, Dhurakit Pundit University.

Palee J, Ngamsomsuke K and Chaovanapoonphol Y (2007). Technical Efficiency Analysis of Glutinous Rice Production in Hang Dong and San Pa Tong Districts, Chiang Mai Province Using Stochastic Nonparametric Envelopment of Data Graduate, Master Thesis, Chiang Mai University.

Phan, P (2004). 'Trade Liberalisation and Manufacturing Performance in Thailand 1990-2000', PhD thesis, School of Economics, University of Wollongong

Wiboonchutikula, P (2002). 'Small and Medium Enterprises in Thailand: Recent Trends', *Small Business Economics*, vol. 18, pp. 213-226.

Thassannabanjong K, Miller P and Marchant T (2009). Training in Thai SMEs, Southern Cross Business School, Southern Cross University.

Taticchi P, Tonelli F and Cagnazzo L (2010). Performance Measurement and Management: a Literature Review and A Research Agenda, *Measuring Business Excellence*, vol. 14 No. 1 2010, pp. 4-18

Contact email: piyapong@up.ac.th, piyasangkaew@gmail.com

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นายปิยะพงษ์ แสงแก้ว

ชื่อ - นามสกุล Mr Piyapong Sangkaew

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ด.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์: 054 -466 666 ต่อ 1500

โทรสาร: 054 - 466 664

(E-mail) piyapong.sa@up.ac.th , piyasangkaew@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- เศรษฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต/Ph.D (Economics)
The University of Wollongong พ.ศ. 2556
- วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(เศรษฐศาสตร์เกษตร)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2543
- เศรษฐศาสตรบัณฑิต(เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ)
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พ.ศ. 2540
- รัฐศาสตรบัณฑิต(บริหารรัฐกิจ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2539

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

- การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis)
- การวางแผนการผลิต (Production Planning)
- การวิเคราะห์โครงการ (Project Analysis)

ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่

Sangkaew, P and Jayanthakumaran, K 2013, Trade Liberalisation, Labour Productivity Growth and Skilled Labour Complement: Evidence from the Thai

Manufacturing Sector, Huynh V, et.al, eds. *Uncertainty Analysis in Econometrics with Applications*, Springer Verlag, pp. 203–212

Jayanthakumaran, K, Sangkaew, P and O'Brien, M 2013, '*Trade Liberalisation and Manufacturing Wage Premiums: Evidence from Thailand*', Journal of Asian Economics.

Sangkaew, P, 2010, '*Trade Liberalization, Industrial Employment and Price of Products: Thailand*', Presented to the 7th SMEs in A Global Economy Conference 2010, Kuching, Sarawak, Malaysia, 15–17 October 2010.

Sangkaew, P, M 2012, '*Trade Liberalisation and Manufacturing Wage Premiums: Evidence from Thailand*', Seminar presentation at the School of Economic Seminar, Faculty of Commerce, University of Wollongong, Australia, 10 May 2012.

Sangkaew, P, 2010, '*Trade Liberalization, Industrial Employment and Price of Products: Thailand*', Seminar presentation at the Centre for Small Business and Regional Research, Faculty of Commerce, University of Wollongong, Australia, 17 September, 2010.

Sangkaew, P, 2010, '*Trade Liberalization, Industrial Employment and Price of Products: Thailand*', The Joint PhD Workshop of Seoul National University and University of Wollongong, 22 February 2011, University of Wollongong, Australia

รางวัลที่เคยได้รับ (ด้านวิชาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับงานวิจัย)

- ทูนเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่ the University of Wollongong, Australia, 2553–2555
- Student Representative to attain the first-year students' presentation, 2555

- Student Representative to join workshop of Seoul National University and University of Wollongong, 2555 International Postgraduate Tuition Award,

รายงานการบริการวิชาการแก่สังคม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

สัญญาเลขที่ ABCUP5603

1. ชื่อโครงการ

โครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์รดอกคำใต้ ภายใต้โครงการ พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่
ด้วยวิชาการ

2. ชื่อผู้รับผิดชอบโครงการ

อาจารย์นพร เกษสุวรรณ และคณะกรรมการบริหารงานวิจัยและบริการวิชาการ
คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ (คณะ หรือวิทยาลัย หรือกอง หรือศูนย์)

คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

หน่วยงานร่วม

- ☒ ภายในมหาวิทยาลัย (คณะ หรือวิทยาลัย หรือกอง หรือศูนย์)
 - ศูนย์เครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบสร้างสรรค์
- ☒ ภายนอกมหาวิทยาลัย (ชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ)
 - พัฒนาชุมชน อำเภอดอกคำใต้
 - พัฒนาชุมชน เทศบาลเมืองดอกคำใต้
 - พัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
 - พัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลห้วยลาน
 - พัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลหนองหล่ม
 - พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลดอกคำใต้
 - พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลนครชุม
 - พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปิน
 - พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลสันโค้ง

- พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลป่าช้าง
- พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลดงสุวรรณ
- พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง

4. โครงการนี้จัดอยู่ในประเภท

- ☒ การฝึกอบรม สัมมนา อภิปรายและบรรยาย
- ☐ การค้นคว้า สำรวจ วิเคราะห์ ทดสอบและตรวจสอบ
- ☒ การวางแผน ออกแบบและประดิษฐ์
- ☒ การให้คำปรึกษาทางวิชาการและวิชาชีพ
- ☐ การให้บริการวิจัย
- ☐ การให้บริการเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน
- ☐ การเขียนทางวิชาการและงานแปล
- ☒ การให้บริการทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา
- ☒ การให้บริการสารสนเทศ
- ☐ การให้บริการวิชาการอื่น ๆ (ระบุ)

โครงการที่จัดมีลักษณะ

- ☒ บูรณาการกับการเรียนการสอน (โปรดระบุหลักสูตร หรือรายวิชา)
รายวิชา 125321 การผลิตสื่อกระจายเสียงเพื่อการประชาสัมพันธ์ (สาขาประชาสัมพันธ์)
- ☐ บูรณาการกับการวิจัย (โปรดระบุหัวข้องานวิจัย)

.....

5. หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากการที่มหาวิทยาลัยพะเยาได้มีการขับเคลื่อนด้านวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ทั้งจากด้านการวิจัยและการบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้โครงการ 1 คณะ 1 โมเดล คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ ได้ลงพื้นที่ดำเนินโครงการที่ผ่านมา และจากการสำรวจบริบทของชุมชน พบว่าปัญหาหนึ่งที่คนในชุมชนต้องการให้เร่งแก้ไขคือ ปัญหาด้านเยาวชน ซึ่งเกิดจากการที่เยาวชนในพื้นที่ใช้เวลาว่างไม่เป็น

ประโยชน์ มีพฤติกรรมการจัดกลุ่มมั่วสุมกันตามพื้นที่สาธารณะต่างๆ บางกลุ่มมีพฤติกรรมการเสพยาเสพติด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาของเยาวชน เป็นภาระครอบครัวและปัญหาสังคมตามมา ในที่สุด ชาวบ้านจึงต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยพะเยาเข้าไปจัดกิจกรรม เพื่อให้กลุ่มเยาวชนเหล่านี้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม โดยเลิกพฤติกรรมรวมกลุ่มมั่วสุม และหันมาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการนี้ ทางคณะผู้จัดทำโครงการฯ จึงใช้แนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน มาวางกรอบการทำงานในโครงการ กล่าวคือ ได้มีการลงพื้นที่เพื่อสำรวจความคิดเห็นและความต้องการจากกลุ่มเยาวชน ในรูปแบบของโครงการและกิจกรรมภายในโครงการ ที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อเยาวชน และชุมชน การลงพื้นที่เพื่อสำรวจความต้องการเพื่อให้ตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมายของคนในชุมชน โดยเฉพาะมุ่งเน้นกลุ่มเยาวชน อันจะส่งผลถึงความเข้าใจ และความร่วมมือตามมา

6. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 6.1 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ศักยภาพของวิสาหกิจชุมชน อำเภอดอกคำใต้
- 6.2 เพื่อให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- 6.3 เพื่อสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา
- 6.4 เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ ในอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

☒ บรรลุตามวัตถุประสงค์

☐ ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ เพราะ

7. กลุ่มเป้าหมาย

☒ ภายในมหาวิทยาลัย

☐ นิสิต	จำนวน.....55.....คน
☐ บุคลากรสายวิชาการ	จำนวน.....10.....คน
☐ บุคลากรสายสนับสนุน	จำนวน.....5.....คน
☐ อื่น ๆ ระบุ.....	จำนวน.....คน

รวมทั้งสิ้น จำนวน...70....คน

☒ ภายนอกมหาวิทยาลัย (ชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ)

ตัวแทนเยาวชน และพัฒนาการของแต่ละตำบล จำนวน.....80.....คน

รวมทั้งสิ้น จำนวน....150....คน

8. พื้นที่ หรือชุมชนเป้าหมาย (ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด)

เขตพื้นที่ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

9. เป้าหมายของตัวชี้วัด

ด้านผลผลิต (output)

- **เชิงปริมาณ** : จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ150.....คน

: จำนวนการจัดกิจกรรม โครงการ2.....ครั้ง

- **เชิงคุณภาพ** : ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการในกระบวนการให้บริการ

ร้อยละ...80.....

- **เชิงเวลา** : ร้อยละของการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 100

ด้านผลลัพธ์ (outcome)

- **เชิงปริมาณ** : ร้อยละของผู้เข้าร่วมบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 80

ด้านผลกระทบ (impact)

1. ได้เครือข่ายเยาวชนเพื่อเป็นแกนนำในการพัฒนาชุมชนต่อไป
2. ได้แนวทางในการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน
3. ได้แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยและบริการวิชาการของคณะ
4. สร้างทีมงานวิจัยและบริการวิชาการที่เป็นเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกคณะ

10. **วิธีดำเนินการ** (ระบุกระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และนำผลมาปรับปรุงการทำงาน (PDCA))

กิจกรรม												
	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย
ขั้นวางแผนงาน (P) 1. วางแผนดำเนินงาน			↔									
ขั้นดำเนินการ (D) 2. ดำเนินโครงการวิจัย					↔							
ขั้นสรุปและประเมินผล (C) 3. สรุปผลโครงการ					↔							
ขั้นการนำผลการประเมินไปปรับปรุงโครงการ(A) 4. ประเมินความสำเร็จของโครงการ					↔							

สถานที่ดำเนินกิจกรรม โครงการ

มหาวิทยาลัยพะเยา และพื้นที่ในเขตอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา 12.2 สถานที่จัด

กิจกรรม วัน เดือน ปี ที่จัดกิจกรรม โครงการ

ระหว่างวันที่ 15-16 กุมภาพันธ์ 2557

11. **งบประมาณที่ได้รับ**

จำนวนทั้งสิ้น.....150,000.....บาท

12. การเบิกจ่ายงบประมาณ (ให้ระบุเพียงข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น)

☒ เบิกจ่ายจริงทั้งหมด จำนวน.....150,000.....บาท

☐ เบิกจ่ายจริงทั้งหมด จำนวน.....บาท และเกินกว่างบประมาณตามที่ได้รับ เป็นเงิน.....บาท คิดเป็นร้อยละ.....ของงบประมาณทั้งหมด เพราะ.....

☐ เบิกจ่ายไปเพียงบางส่วน เป็นเงิน.....บาท คิดเป็นร้อยละ.....ของงบประมาณทั้งหมด เพราะ.....

☐ ยังไม่ได้เบิกจ่าย เพราะ.....

13. ผลสำเร็จของตัวชี้วัด

ด้านผลผลิต (output)

- **เชิงปริมาณ** : จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ163.....คน

: จำนวนการจัดกิจกรรม โครงการ2.....ครั้ง

- **เชิงคุณภาพ** : ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการในกระบวนการให้บริการ โดยแยกเป็นร้อยละความพึงพอใจตามกิจกรรม ดังนี้

ตัวชี้วัดความสำเร็จ เชิงคุณภาพได้แบ่งการประเมินโครงการตามกิจกรรมดังนี้

- กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว การจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้ ได้ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 89.2

- กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของอำเภอดอกคำใต้ ได้ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 89.8

- กิจกรรมด้านการสื่อสาร เทคนิคการนำเสนองานทางด้านประชาสัมพันธ์ ได้ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 88.4

- กิจกรรมด้านการจัดการ การจัดการวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้ ได้ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 89

- **เชิงเวลา** : ร้อยละของการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 100

☒ บรรลุ ☐ ไม่บรรลุ

ด้านผลลัพธ์ (outcome)

- **เชิงปริมาณ** : ร้อยละของผู้เข้าร่วมบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100

ด้านผลกระทบ (impact)

1. ได้เครือข่ายเยาวชนเพื่อเป็นแกนนำในการพัฒนาชุมชนต่อไป
2. ได้แนวทางในการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน
3. ได้แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยและบริการวิชาการของคณะ
4. สร้างทีมงานวิจัยและบริการวิชาการที่เป็นเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกคณะ

14. ประโยชน์ที่ได้รับ

14.1 การนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

- ☒ นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน (โปรดระบุรายวิชา) รายวิชา 125321 การผลิตสื่อกระจายเสียงเพื่อการประชาสัมพันธ์ (สาขาประชาสัมพันธ์)
- ☐ นำมาใช้ประโยชน์ในการวิจัย (โปรดระบุหัวข้องานวิจัย).....
- ☐ การขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชา (โปรดระบุรายวิชา).....
- ☐ การขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ (โปรดระบุหลักสูตร หรือรายวิชา).....
- ☐ การต่อยอดสู่หนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย (โปรดระบุชื่อหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัย).....

14.2 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

- ☒ ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง (โปรดระบุ) เกิดเครือข่ายเยาวชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้
- ☐ ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชน และเอกลักษณ์ของท้องถิ่น อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (โปรดระบุ).....
- ☒ มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง แกนนำเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการฯ เกิดการรวมตัวกันทำกิจกรรมในพื้นที่ และสร้างเครือข่ายเยาวชนในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ เพื่อเป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็นรวมทั้ง

แจ้งข่าวสารกิจกรรมต่างๆ และมีการชักจูงเยาวชนในพื้นที่ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการให้
ได้เข้ามาเป็นสมาชิกในกลุ่มเครือข่าย

15. ผลการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้

ด้านการท่องเที่ยว : การจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของของผู้ประเมินโครงการ

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	20	31.74
	- หญิง	42	66.67
	- ไม่ระบุ	1	1.59
รวมทั้งสิ้น		63	100

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
2	อายุ		
	- ต่ำกว่า 15 ปี	26	41.27
	- 15-20 ปี	37	58.73
	- 21-25 ปี	0	0
	- 25 ปีขึ้นไป	0	0
รวมทั้งสิ้น		63	100

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
3	ระดับการศึกษา		
	- มัธยมศึกษาตอนต้น	38	60.32

- มัธยมศึกษาตอนปลาย	20	31.74
- อื่นๆ	0	0
- ปวช.	1	1.59
- ไม่ระบุ	4	6.35
รวมทั้งสิ้น	63	100

จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชายจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.74

กลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 15-20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 58.73 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 41.27

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด โดยมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.32 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.74

ตอนที่ 2 การประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการท่องเที่ยว การจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ระดับผลการดำเนินโครงการ
1.	การประชาสัมพันธ์			
	1.1 ระยะเวลาการประชาสัมพันธ์	4.22	0.77	มาก
	1.2 ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจนสมบูรณ์	4.54	0.76	มากที่สุด
	1.3 ความน่าสนใจในการเผยแพร่ข่าวสาร	4.38	0.63	มาก
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ			
	2.1 ท่านได้รับความรู้จากการร่วมโครงการ	4.63	0.49	มากที่สุด
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	4.48	0.62	มาก

3.	การดำเนินกิจกรรม: ด้านการ ท่องเที่ยว	4.60	0.61	มากที่สุด
	3.1 กิจกรรมมีความน่าสนใจ			
	3.2 ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัด กิจกรรม	4.16	0.81	มาก
	3.3 ท่านมีความเข้าใจในรูปแบบกิจกรรม	4.22	0.73	มาก
	3.4 ท่านมีความเข้าใจเนื้อหา	4.40	0.68	มาก
	3.5 วิทยากรมีความสามารถในการ ถ่ายทอดเนื้อหา	4.67	0.51	มากที่สุด
4.	การจัดงาน			
	4.1 วันที่จัดโครงการ	4.47	0.62	มาก
	4.2 ระยะเวลาในการจัดโครงการ	4.16	0.90	มาก
	4.3 สถานที่ในการจัดโครงการ	4.71	0.49	มากที่สุด
	4.4 ความสะดวกในการเดินทางมาร่วม งาน	4.51	0.64	มากที่สุด
	4.5 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วม งาน	4.60	0.58	มากที่สุด
	4.6 ถ้ามีโครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วม โครงการอีกหรือไม่	4.68	0.56	มากที่สุด
รวม		4.46	0.38	มาก
คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ		89.2		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่าเยาชนรักศดอกคำใต้ ด้านการ
ท่องเที่ยว การจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้ ในระดับมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ยที่ 4.46 และมีคะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 89.2

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของการมี
โครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วมโครงการหรือไม่ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.68
รองลงมา คือ วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 มีระดับผล

การดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด อันดับสาม คือ ท่านได้รับความรู้จากการร่วมโครงการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.63 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรมและระยะเวลาในการจัดโครงการ น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.16 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการท่องเที่ยว การศึกษาดูงานด้านท่องเที่ยว

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับผล การดำเนิน โครงการ
1.	วิทยากร			
	1.1 วิทยากรมีความพร้อมในการบรรยาย	4.48	0.51	มาก
	1.2 ข้อมูลความรู้มีความชัดเจนสมบูรณ์	4.44	0.58	มาก
	1.3 ความน่าสนใจในการถ่ายทอดเนื้อหา	4.56	0.58	มากที่สุด
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ			
	2.1 ท่านได้รับความรู้จากการศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยว	4.37	0.69	มาก
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ในการศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ได้	4.37	0.63	มาก
3.	ด้านสถานที่			
	3.1 ความเหมาะสม	4.54	0.65	มากที่สุด
	3.2 ความน่าสนใจ	4.65	0.63	มากที่สุด
รวม		4.49	0.40	มาก
คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ		89.8		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่าเยาชนรักศดอกคำใต้ ด้านการ
ท่องเที่ยวการศึกษาดูงานด้านท่องเที่ยว ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.49 และมีคะแนนผล
การดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 89.8

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของความ
น่าสนใจด้านสถานที่ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.65 รองลงมา คือ ความน่าสนใจใน
การถ่ายทอดเนื้อหา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.56 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด และ
กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของการรู้จากการศึกษาดูงานด้านการ
ท่องเที่ยวและความรู้ในการศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ได้ น้อยที่สุด โดยมี
ค่าเฉลี่ย 4.37 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆที่มีต่อโครงการ MIS ค่าเยาชนรักศดอกคำใต้ ด้านการ ท่องเที่ยว

จากการสำรวจข้อเสนอแนะอื่นๆของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ MIS ค่าเยาชนรักศ
ดอกคำใต้ ด้านการท่องเที่ยว การจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้
จำนวน 63 คน ได้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการ MIS ค่าเยาชนรักศดอก
คำใต้ ด้านการท่องเที่ยว การจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดกิจกรรมในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ วันไหนก็ได้ เพราะไม่มีเวลาทำการบ้าน	1	1.59
2. ควรจัดโครงการเพิ่มในครั้งต่อไป	1	1.59
3. ควรเพิ่มวันในการเข้าค่ายให้มากขึ้น อย่างน้อย 2-3 วัน		
4. อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้อีก	1	1.59
5. อยากให้พาไปทัวร์ให้ทั่วอำเภอ	1	1.59
6. กิจกรรมที่มีความเข้มข้น เฮฮา อยากให้มีเยอะๆ	1	1.59

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้

ด้านศิลปวัฒนธรรม : ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอดอกคำใต้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของของผู้ประเมินโครงการ

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	21	33.33
	- หญิง	42	66.67
รวมทั้งสิ้น		63	100

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
2	อายุ		
	- ต่ำกว่า 15 ปี	27	42.86
	- 15-20 ปี	36	57.14
	- 21-25 ปี	0	0
	- 25 ปีขึ้นไป	0	0
รวมทั้งสิ้น		63	100

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
3	ระดับการศึกษา		
	- มัธยมศึกษาตอนต้น	37	58.73
	- มัธยมศึกษาตอนปลาย	21	33.33
	- อื่นๆ		
	- ปวช.	1	1.59
	- ประถมศึกษา	1	1.59
	- ไม่ระบุ	3	4.76
รวมทั้งสิ้น		63	100

จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชายจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

กลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 15-20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด โดยมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 58.73 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตอนที่ 2 การประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษาดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษาดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของอำเภอดอกคำใต้

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับผล การดำเนิน โครงการ
1.	การประชาสัมพันธ์			
	1.1 ระยะเวลาการประชาสัมพันธ์	4.33	0.70	มาก
	1.2 ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจนสมบูรณ์	4.56	0.56	มากที่สุด
	1.3 ความน่าสนใจในการเผยแพร่ข่าวสาร	4.46	0.62	มาก
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ			
	2.1 ท่านได้รับความรู้จากการร่วมโครงการ	4.60	0.53	มากที่สุด
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	4.54	0.59	มากที่สุด
3.	การดำเนินกิจกรรม: ด้านศิลปวัฒนธรรม			
	3.1 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.56	0.71	มากที่สุด
	3.2 ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรม	4.33	0.74	มาก

	3.3 ท่านมีความเข้าใจในรูปแบบกิจกรรม	4.35	0.70	มาก
	3.4 ท่านมีความเข้าใจเนื้อหา	4.29	0.71	มาก
	3.5 วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา	4.54	0.64	มากที่สุด
4.	การจัดงาน			
	4.1 วันที่จัดโครงการ	4.40	0.73	มาก
	4.2 ระยะเวลาในการจัดโครงการ	4.32	0.80	มาก
	4.3 สถานที่ในการจัดโครงการ	4.71	0.52	มากที่สุด
	4.4 ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมงาน	4.54	0.69	มากที่สุด
	4.5 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมงาน	4.62	0.68	มากที่สุด
	4.6 ถ้ามีโครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วมโครงการอีกหรือไม่	4.67	0.57	มากที่สุด
รวม		4.49	0.38	มาก
คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ		89.8		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่าเฉลี่ยชนรัศย์ดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอดอกคำใต้ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.49 และมีคะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 89.8

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของการจัดโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.71 รองลงมา คือ ถ้ามีโครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วมโครงการอีกหรือไม่ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด อันดับสาม คือ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.62 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในความเข้าใจในเนื้อหา น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนิน
โครงการ MIS ค่าเยวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษาดูงานด้าน
ศิลปวัฒนธรรม

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับผล การดำเนิน โครงการ
1.	วิทยาการ			
	1.1 วิทยาการมีความพร้อมในการ บรรยาย	4.08	0.79	มาก
	1.2 ข้อมูลความรู้มีความชัดเจน สมบูรณ์	4.25	0.75	มาก
	1.3 ความน่าสนใจในการถ่ายทอด เนื้อหา	4.00	0.85	มาก
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ			
	2.1 ท่านได้รับความรู้จากการศึกษาดู งานด้านศิลปวัฒนธรรม	4.50	0.52	มากที่สุด
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ใน การศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมไป ใช้ประโยชน์ได้	4.42	0.51	มาก
3.	ด้านสถานที่			
	3.1 ความเหมาะสม	4.25	0.75	มาก
	3.2 ความน่าสนใจ	4.33	0.65	มาก
รวม		4.26	0.58	มาก
คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ		85.2		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่าเยวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้าน
ศิลปวัฒนธรรมการศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.26 และมี
คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 85.2

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมา คือ การนำความรู้ในการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมไปใช้ประโยชน์ได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของการนำเสนอในการถ่ายทอดเนื้อหาที่น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆที่มีต่อโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม

จากการสำรวจข้อเสนอแนะอื่นๆของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอดอกคำใต้ จำนวน 63 คน ได้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านศิลปวัฒนธรรม ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอดอกคำใต้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากให้มีการพจนานุกรม ปิดตาเล่นเกมส์	1	1.59
2. ขอบุฟเฟ่นัก	1	1.59
3. ควรจัดโครงการเพิ่มให้ครั้งต่อไป	1	1.59
4. ควรเพิ่มวันที่ในการเข้าค่ายมากขึ้น อย่างน้อย 2-3 วัน		

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินโครงการ MIS ค่าเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้

ด้านการสื่อสาร : เทคนิคการนำเสนอผลงานทางด้านประชาสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของของผู้ประเมินโครงการ

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	22	33.85
	- หญิง	42	64.61
	- ไม่ระบุ	1	1.54
รวมทั้งสิ้น		65	100

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
2	อายุ		
	- ต่ำกว่า 15 ปี	27	41.54
	- 15-20 ปี	37	56.92
	- 21-25 ปี	1	1.54
	- 25 ปีขึ้นไป	0	0
รวมทั้งสิ้น		65	100

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
3	ระดับการศึกษา		
	- มัธยมศึกษาตอนต้น	38	58.46
	- มัธยมศึกษาตอนปลาย	16	24.61
	- อื่นๆ		
	- ปวช.	1	1.54
	- ปริญญาตรี	1	1.54
	- ไม่ระบุ	9	13.85
รวมทั้งสิ้น		65	100

จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 64.61 และเพศชายจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 33.85

กลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 15-20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 56.92 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 41.54

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด โดยมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 58.46 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 24.61

ตอนที่ 2 การประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการสื่อสาร

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการสื่อสาร เทคนิคการนำเสนองานทางด้านประชาสัมพันธ์

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ระดับผลการดำเนินโครงการ
1.	การประชาสัมพันธ์			
	1.1 ระยะเวลาการประชาสัมพันธ์	4.32	0.62	มาก
	1.2 ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจนสมบูรณ์	4.45	0.59	มาก
	1.3 ความน่าสนใจในการเผยแพร่ข่าวสาร	4.47	0.67	มาก
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ			
	2.1 ท่านได้รับความรู้จากการร่วมโครงการ	4.46	0.59	มาก
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	4.36	0.65	มาก
3.	การดำเนินกิจกรรม: ด้านการสื่อสาร	4.54	0.61	มากที่สุด

	3.1 กิจกรรมมีความน่าสนใจ			
	3.2 ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรม	4.23	0.77	มาก
	3.3 ท่านมีความเข้าใจในรูปแบบกิจกรรม	4.28	0.72	มาก
	3.4 ท่านมีความเข้าใจเนื้อหา	4.32	0.66	มาก
	3.5 วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา	4.55	0.64	มากที่สุด
4.	การจัดงาน			
	4.1 วันที่จัดโครงการ	4.25	0.79	มาก
	4.2 ระยะเวลาในการจัดโครงการ	4.23	0.84	มาก
	4.3 สถานที่ในการจัดโครงการ	4.66	0.57	มากที่สุด
	4.4 ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมงาน	4.49	0.62	มากที่สุด
	4.5 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมงาน	4.60	0.58	มากที่สุด
	4.6 ถ้ามีโครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วมโครงการอีกหรือไม่	4.54	0.71	มากที่สุด
	รวม	4.42	0.45	มาก
	คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ	88.4		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่าเยวชนรักศดอกคำใต้ ด้านการสื่อสาร เทคนิคการนำเสนอทางด้านประชาสัมพันธ์ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.42 และมีคะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 88.4

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการต่อสถานที่ในการจัดงาน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.66 รองลงมา คือ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด อันดับสาม คือ วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับ

มากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรมและระยะเวลาในการจัดโครงการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆที่มีต่อโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการสื่อสาร

จากการสำรวจข้อเสนอแนะอื่นๆของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการสื่อสาร เทคนิคการนำเสนอผลงานทางด้านประชาสัมพันธ์ จำนวน 65 คน ได้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการสื่อสาร เทคนิคการนำเสนอผลงานทางด้านประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากให้มีแบบนี้เรื่อยๆ	1	1.54
2. ควรเพิ่มในเรื่องการปลูกฝังด้านคุณธรรม/จริยธรรม	1	1.54
3. ควรนำเสนอเนื้อหาให้เหมาะสมกับเยาวชนให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น		
4. อยากให้นอนหลายๆ คืน เพราะสนุกมาก	1	1.54

ผลการวิเคราะห์แบบประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้

ด้านการจัดการ : การจัดการวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของของผู้ประเมินโครงการ

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	21	33.33
	- หญิง	42	66.67
รวมทั้งสิ้น		63	100

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
2	อายุ		
	- ต่ำกว่า 15 ปี	26	41.27
	- 15-20 ปี	37	58.73
	- 21-25 ปี	0	0
	- 25 ปีขึ้นไป	0	0
รวมทั้งสิ้น		63	100

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าร้อยละ
3	ระดับการศึกษา		
	- มัธยมศึกษาตอนต้น	35	55.55
	- มัธยมศึกษาตอนปลาย	22	34.92
	- อื่นๆ		
	- ปวช.	1	1.59
	- ไม่ระบุ	5	7.94
รวมทั้งสิ้น		63	100

จากตารางพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชายจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

กลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 15-20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 58.73 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 41.27

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด โดยมีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92

ตอนที่ 2 การประเมินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ การจัดการวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับผล การดำเนิน โครงการ
1.	การประชาสัมพันธ์			
	1.1 ระยะเวลาการประชาสัมพันธ์	4.27	0.77	มาก
	1.2 ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจน สมบูรณ์	4.49	0.69	มากที่สุด
	1.3 ความน่าสนใจในการเผยแพร่ ข่าวสาร	4.37	0.68	มาก
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ			
	2.1 ท่านได้รับความรู้จากการร่วม โครงการ	4.58	0.59	มากที่สุด
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ได้	4.49	0.62	มากที่สุด
3.	การดำเนินกิจกรรม: ด้านการ จัดการ	4.54	0.64	มากที่สุด

	3.1 กิจกรรมมีความน่าสนใจ			
	3.2 ความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรม	4.08	0.85	มาก
	3.3 ท่านมีความเข้าใจในรูปแบบกิจกรรม	4.27	0.63	มาก
	3.4 ท่านมีความเข้าใจเนื้อหา	4.30	0.71	มาก
	3.5 วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา	4.52	0.74	มากที่สุด
4.	การจัดงาน	4.35	0.81	มาก
	4.1 วันที่จัดโครงการ			
	4.2 ระยะเวลาในการจัดโครงการ	4.30	0.78	มาก
	4.3 สถานที่ในการจัดโครงการ	4.62	0.71	มากที่สุด
	4.4 ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมงาน	4.56	0.67	มากที่สุด
	4.5 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมงาน	4.68	0.53	มากที่สุด
	4.6 ถ้ามีโครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วมโครงการอีกหรือไม่	4.81	0.43	มากที่สุด
	รวม	4.45	0.39	มาก
	คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ	89		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษาดอกคำใต้ ด้านการจัดการ การจัดการวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.45 และมีคะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 89

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของการมีโครงการครั้งต่อไป จะเข้าร่วมโครงการหรือไม่ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.81 รองลงมา คือ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.68 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด อันดับสาม คือ สถานที่ในการจัดโครงการ โดยมีค่าเฉลี่ย

4.62 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของความเหมาะสมของระยะเวลาการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.08 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ การศึกษาดูงานด้านวิสาหกิจชุมชน

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ระดับผลการดำเนินโครงการ
1.	วิทยากร 1.1 วิทยากรมีความพร้อมในการบรรยาย	4.45	0.60	มาก
	1.2 ข้อมูลความรู้มีความชัดเจนสมบูรณ์	4.40	0.50	มาก
	1.3 ความน่าสนใจในการถ่ายทอดเนื้อหา	4.45	0.60	มาก
2.	ความรู้-ประโยชน์ที่ได้รับ 2.1 ท่านได้รับความรู้จากการศึกษาดูงานด้านวิสาหกิจชุมชน	4.50	0.51	มากที่สุด
	2.2 ท่านสามารถนำความรู้ในการศึกษาดูงานด้านวิสาหกิจชุมชนไปใช้ประโยชน์ได้	4.50	0.51	มากที่สุด
3.	ด้านสถานที่ 3.1 ความเหมาะสม	4.55	0.69	มากที่สุด
	3.2 ความน่าสนใจ	4.60	0.60	มากที่สุด
รวม		4.49	0.39	มาก
คะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยรวม คิดเป็นร้อยละ		89.8		

กลุ่มตัวอย่างให้ผลการดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ การศึกษาดูงานด้านวิสาหกิจชุมชน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.49 และมีคะแนนผลการดำเนินโครงการเฉลี่ยที่ร้อยละ 89.8

เมื่อพิจารณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของความน่าสนใจด้านสถานที่ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 รองลงมา คือ ความเหมาะสมด้านสถานที่ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการดำเนินโครงการในส่วนของข้อมูลความรู้มีความชัดเจนสมบูรณ์ น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 มีระดับผลการดำเนินโครงการในระดับมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆที่มีต่อโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ

จากการสำรวจข้อเสนอแนะอื่นๆของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ การจัดการวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้ จำนวน 63 คน ได้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.73

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ด้านการจัดการ การจัดการวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้อีก	1	1.59
2. น่าจะทำหลายๆ เมนู	1	1.59
3. อยากให้มีมากกว่า 2 วัน	1	1.59

16. การติดตามและประเมินผลโครงการ

1. มีการประเมินผลโครงการพร้อมจัดทำรายงานสรุปโครงการ
2. นำปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมโครงการ นำเสนอที่ประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป

17. ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุงแก้ไขจากผลการดำเนินการตามโครงการในปีที่ผ่านมา

ไม่มี เนื่องจากดำเนินการเป็นปีแรก

18. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการ

- โครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ ปัญหาด้านสถานที่ในการจัดโครงการ โดยคณะทำงานได้วางแผนและติดต่อประสานงานกับกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 32 ค่ายพญางำเมือง จังหวัดพะเยา แต่เนื่องจากที่พักไม่เพียงพอสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ จึงเปลี่ยนสถานที่ดำเนินโครงการฯ โดยจัดที่ ห้อง CE07208 อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยพะเยา และพักที่โรงแรมเอื้องคำ มหาวิทยาลัยพะเยา

- โครงการ การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนฯ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการโดยใช้งบประมาณสนับสนุนในส่วน of สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

19. ข้อเสนอแนะจากการทำโครงการครั้งนี้

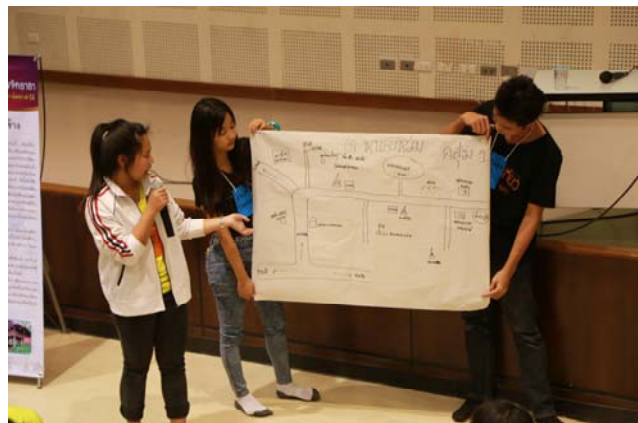
1. ควรจัดกิจกรรมในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ วันไหนก็ได้ เพราะไม่มีเวลาทำการบ้าน
2. ควรเพิ่มวันในการเข้าค่ายให้มากขึ้น อย่างน้อย 2-3 วัน
3. อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้อีก
4. ควรเพิ่มกิจกรรมนันทนาการ และอยากให้มีการผจญภัย ปิดตาเล่นเกมส์

20. แนวทางแก้ไขในการจัดโครงการในครั้งต่อไป

เพิ่มกิจกรรมนันทนาการ รวมถึงกิจกรรมทางด้านวิชาการที่เยาวชนให้ความสนใจ และเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมให้มากขึ้นตามเหมาะสมของงบประมาณ และกิจกรรม

21. รูปภาพประกอบการดำเนินโครงการ (ถ้ามี)

22. สำเนาเอกสารต่าง ๆ หรือหนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

หนังสือขออนุมัติดำเนินโครงการ

3

บันทึกข้อความ

กองบริหาร การเงินและพัสดุ กรมการศึกษาระดับกลาง
 2595
 - 4 พ.ย. 2556
 13.15

หน่วยงาน คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ โทร 1652
 ที่ ศร 0590.20 (1) / 07-23 วันที่ 15 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินโครงการวิจัย "พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ"

เรียน อธิการบดี

ตามที่มหาวิทยาลัยพะเยาและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้อนุมัติทุนอุดหนุนโครงการวิจัย "พัฒนาคณะเพื่อพัฒนาพื้นที่ด้วยวิชาการ" ให้กับข้าพเจ้า ดร.อนุสรณ์ คุณานุสรณ์ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย สัญญาเลขที่ ABCUP5803 โครงการ "การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา" งบประมาณ 400,000 บาท (สี่แสนบาทถ้วน) มีระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2556 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2557 นั้น

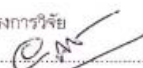
เพื่อให้การดำเนินโครงการดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในสัญญา จึงขอขออนุมัติดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ดร.อนุสรณ์ คุณานุสรณ์)
 หัวหน้าโครงการ

2.เรียน อธิการบดี

เห็นควรอนุมัติให้ดำเนินโครงการวิจัย

ลงชื่อ

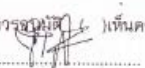
(ดร.อนุสรณ์ คุณานุสรณ์...)

ผู้บังคับบัญชา/คณบดี

(วันที่ 15 / ต.ค. / 56)

4.เรียน อธิการบดี

(✓) เห็นควรอนุมัติ () เห็นควรไม่อนุมัติ

ลงชื่อ

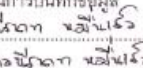
(นางสาวผ่องพรรณ จันทะวงษ์...)

ผู้อำนวยการกองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพ

(วันที่ 4 / พ.ย. / 56...)

3.เรียน อธิการบดี

เห็นควรอนุมัติและให้ดำเนินการบันทึกข้อมูล

ลงชื่อ

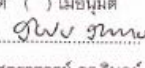
(นางสาวผ่องพรรณ จันทะวงษ์...)

ผู้ประสานงานโครงการ

(วันที่ 4 / พ.ย. / 2556)

5.เรียน อธิการบดี

✓ อนุมัติ () ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ วัฒนตาธ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ

(วันที่ 5 / พ.ย. 2556...)

หนังสือขอเรียนเชิญเป็นประธานโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ 1

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐/๐๑๒๔

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นประธานโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑

เรียน นายอำเภอดอกคำใต้

เนื่องด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒ ค่ายพญาเจ้าเมือง จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงได้ขอเรียนเชิญท่าน เป็นประธานเปิดงานโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลา ๙.๐๐ น. ณ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒ ค่ายพญาเจ้าเมือง จังหวัดพะเยา ดังรายละเอียดกำหนดการที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐ ๕๙๖๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร ๐ ๕๙๖๖ ๖๕๖๒

หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ อบต.ดอกลำไย

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐/

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอกลำไย

เนื่องด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกลำไย รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกลำไย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกลำไย รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ เพื่อให้โครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกลำไย รุ่นที่ ๑ บรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ใช้ห้องประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลดอกลำไย จังหวัดพะเยา เพื่อใช้ในการประชุมกลุ่มศิลป์และวัฒนธรรม ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐ ๕๙๙๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร ๐ ๕๙๙๖ ๖๗๒

หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ ที่ว่าการอำเภอดอกคำใต้

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐/๐๑๒๕

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๙๖๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่

เรียน นายอำเภอดอกคำใต้

เนื่องด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ เพื่อให้โครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ บรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ใช้ห้องประชุมของอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เพื่อใช้ในการสรุปการดำเนินงานโครงการ และปิดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐-๑๘.๐๐ น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐ ๕๔๔๖ ๖๖๖๖ ศธ ๑๖๕๖

โทรสาร ๐ ๕๔๔๖ ๖๖๕๒

หนังสือ ขอความอนุเคราะห์ลงนามในใบประกาศนียบัตรโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกไม้
คำใต้ รุ่นที่ 1

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐/๐๑๒๖

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงนามในใบประกาศนียบัตรโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกไม้ รุ่นที่ ๑

เรียน นายอำเภอดอกคำใต้

เนื่องด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกไม้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านลงนามในใบประกาศนียบัตรโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกไม้ รุ่นที่ ๑ ให้กับเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ และนิสิตที่ร่วมโครงการ จำนวน ๑๕๐ คน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ดร.อนุสรณ์ คุนมาสน์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐ ๕๔๔๖ ๖๖๖๖ ศษ ๑๖๕๖

โทรสาร ๐ ๕๔๔๖ ๖๔๓๓

หนังสือ ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน และเชิญเข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์
ดอกคำใต้ รุ่นที่ 1 (นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ)

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน และเชิญเข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลบ้านถ้ำ

ด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ขอความอนุเคราะห์ นำเยาวชนในโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ เข้าศึกษาแหล่งท่องเที่ยว วัดพระธาตุดอยจอมศีล สวนรุกขชาติ (ป่าชุมชน) และศาลเจ้าพ่อล้านช้าง ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. และขอเชิญเชิญท่านเข้าร่วมโครงการฯ ตามวันและเวลาดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๕๒

หนังสือ ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน และเชิญเข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์
ดอกคำใต้ รุ่นที่ 1 (ผู้ใหญ่บ้าน)

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน และเชิญเข้าร่วมโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑

เรียน ผู้ใหญ่บ้าน

ด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยาและในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ขอความอนุเคราะห์ นำเยาวชนในโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ เข้าศึกษาแหล่งท่องเที่ยว วัดพระธาตุจอมกิตติ สวนรุกขชาติ (ป่าชุมชน)และศาลเจ้าพ่อล้านช้าง ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. และขอเชิญเชิญท่านเข้าร่วมโครงการฯ ตามวันและเวลาดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรี ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและนวิการวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๕๒

หนังสือเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย (ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้ำพริกบ้านดอนสนาม)

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย

เรียน ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มน้ำพริกบ้านดอนสนาม

ด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักนาคอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอคอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอคอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยาย และขอความอนุเคราะห์ นำเยาวชนในโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักนาคอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ เข้าศึกษาวิธีการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจ และกระบวนการผลิต ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๕๒

หนังสือเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย (ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตขนมจีนยายหม่อม)

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย

เรียน ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตขนมจีนยายหม่อม

ด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ใ้ขอความอนุเคราะห์ ท่านเป็นวิทยากรบรรยาย และนำเยาวชนในโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักษ์ดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ เข้าศึกษาวิธีการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจ และกระบวนการผลิต ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรี ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและนวิชาการวิชาการ วิทยาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๕๒

หนังสือเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย (คุณวินัย ประศรีศิลป์สกุล)

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย

เรียน คุณวินัย ประศรีศิลป์สกุล

ด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักช่อดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอช่อดอกคำใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอช่อดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงขอเชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยาย และขอความอนุเคราะห์ นำเยาวชนในโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักช่อดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ เข้าศึกษาพินิจทัศน์ท้องถิ่นแผ่นดินล้านนาเฉลิมพระเกียรติครบ ๗ รอบ ๘๔ พรรษา เทศบาลเมืองช่อดอกคำใต้ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๕๒

หนังสือเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย (คุณสุรสิทธิ์ ป้อมภา)

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๒๐

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย

เรียน คุณสุรสิทธิ์ ป้อมภา

ด้วย คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดจัดโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักนาคอกค้าได้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา และในพื้นที่อำเภอคอกค้าได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ และสร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอคอกค้าได้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จึงขอเชิญ เชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยาย และขอความอนุเคราะห์ นำเยาวชนในโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักนาคอกค้าได้ รุ่นที่ ๑ เข้าศึกษาศูนย์การเรียนรู้ประเด็นด้านติดต่อ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรี ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร. ๐-๕๔๔๖-๖๖๕๒

หนังสือ ขอบคุณ พัฒนาการ

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐/ว

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๙๖๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบคุณ

เรียน นักพัฒนาชุมชน ตำบล.....

ตามที่ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักนาคอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา และในพื้นที่ย่านคอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการติดต่อและประสานงาน รวมถึงส่งตัวแทนเยาวชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านเข้าร่วมโครงการดังกล่าว นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ใ้ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งโครงการดังกล่าวถือเป็นการเริ่มต้น สร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในโอกาสต่อไป

จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐ ๕๔๖๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร ๐ ๕๔๖๖ ๖๕๑๒

หนังสือขอขอบคุณ นายอำเภอดอกคำใต้

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๒๐/

มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา
จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน นายอำเภอดอกคำใต้

ตามที่ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ดำเนินโครงการ MIS ค่ายเยาวชนรักภัยดอกคำใต้ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยพะเยา และในพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการดังกล่าว นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ใคร่ขอขอบคุณท่าน เป็นอย่างสูง ซึ่งโครงการดังกล่าวถือเป็นการเริ่มต้น สร้างเครือข่ายแกนนำเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ รวมถึงปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในโอกาสต่อไป

จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์

โทร. ๐ ๕๔๔๖ ๖๖๖๖ ต่อ ๑๖๕๖

โทรสาร ๐ ๕๔๔๖ ๖๕๒

กำหนดการโครงการ MIS ค่ายเยาวชน รักช่อดอกคำใต้

ระหว่างวันที่ 15-16 กุมภาพันธ์ 2557

ห้อง CE07208 มหาวิทยาลัยพะเยา และพื้นที่อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

กิจกรรมวันที่ 1

7.00 – 8.30 น.	รถบัสรับเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ตามจุดนัดหมาย
8.30 – 9.00 น.	ลงทะเบียน
9.00 – 9.30 น.	พิธีเปิดค่ายเยาวชนฯ โดย อาจารย์จารุวรรณ โปษยานนท์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา
9.30 – 11.00 น.	การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นของ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดย อาจารย์จารุวรรณ โปษยานนท์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต และอาจารย์ประจำสาขาวิชาการ ท่องเที่ยว
11.00 – 11.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
11.15 – 12.00 น.	กิจกรรมสนทนาการ โดยนิสิตคณะวิทยาการจัดการฯ
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.30 น.	การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการจัดเส้นทางและกิจกรรมทางการ ท่องเที่ยวในอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดย อาจารย์ ดร.สุริยา ลัมจันทร์ หัวหน้าสาขาวิชาการท่องเที่ยว
14.30 – 14.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
14.45 – 16.15 น.	การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านวิสาหกิจชุมชนของอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา โดย อาจารย์กมลพงศ์ รัตนสงวนวงศ์ หัวหน้าสาขาวิชา การตลาด
16.15 – 17.15 น.	พักผ่อนตามอัธยาศัย เก็บสัมภาระเข้าที่พัก
17.15 – 18.00 น.	รับประทานอาหารเย็น
18.00 – 19.30 น.	กิจกรรมสนทนาการโดยนิสิตคณะวิทยาการจัดการฯ

19.30 – 21.00 น.	จัดให้เยาวชนแบ่งกลุ่มศึกษาดูงานในชุมชนวันที่ 2 โดยแบ่งเป็น 3 เส้นทาง ได้แก่ 1. ศิลปวัฒนธรรม 2. แหล่งท่องเที่ยว 3. วิสาหกิจชุมชน
21.00 น.	การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย โดย อาจารย์ ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
	พักผ่อนตามอัธยาศัย

กิจกรรมวันที่ 2

7.30 – 8.30 น.	รับประทานอาหารเช้า
8.30 – 9.00 น.	ลงทะเบียน
9.00 – 9.30 น.	กิจกรรมสนทนาการ โดยนิสิตคณะวิทยาการจัดการฯ
9.30 – 10.30 น.	การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องเทคนิคการนำเสนองานทางการ ประชาสัมพันธ์ โดย อาจารย์ทศพล คุ่มสุพรรณ หัวหน้าสาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ และทีมงาน
10.30 – 10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45 – 12.00 น.	ทัวร์รอบบริเวณมหาวิทยาลัยพะเยา
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 15.00 น.	ออกเดินทางศึกษาดูงานในชุมชน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม ศึกษาดูงานที่ (1) พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นแผ่นดิน ล้านนาเฉลิมพระเกียรติครบ 7 รอบ 84 พรรษา เทศบาลเมืองดอก คำใต้, (2) ศึกษาประเพณีตานต๋อด ที่ศูนย์การเรียนรู้ประเพณีตานต๋อด อบต.ดอกคำใต้ 2. กลุ่มแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาดูงานที่วัดพระธาตุจอมศีล สวรรุขชาติ (ป่าชุมชน) และศาลเจ้าพ่อล้านช้าง เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ 3. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ศึกษาดูงานที่กลุ่มน้ำพริกบ้านดอนสนาม และ ขนมจีนยายม่อม อบต.ดอกคำใต้

- 15.00 – 16.30 น. เยาวชนระดมสมองสรุปผลจากการศึกษาดูงานในกลุ่มย่อย โดยมี
วิทยากรประจำกลุ่มได้แก่คณาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการฯ
เป็นพี่เลี้ยงและร่วมสังเกตการณ์ ณ ห้องประชุมอำเภอดอกคำใต้
- 16.30 – 17.00 น. พิธีมอบเกียรติบัตรเยาวชน และพิธีปิดค่ายโครงการ MIS ค่ายเยาวชน
รักษ์ดอกคำใต้ ครั้งที่ 1 โดย อาจารย์ ดร.สุนทรีย์ ตั้งศรีวงศ์ รอง
คณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
- 17.00 – 18.00 น. รถบัสส่งเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ตามจุดหมาย

หมายเหตุ : 1. วันที่ 2 รับประทานอาหารกลางวัน และอาหารว่างช่วงบ่ายระหว่างศึกษาดูงาน

2. รถบัสรับเยาวชนในอำเภอดอกคำใต้ดังนี้ ในสองเส้นทางดังนี้

2.1 เส้นทางที่ 1 : เทศบาลตำบลห้วยล้าน(รับที่เทศบาลตำบลห้วยล้าน) –
องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง(รับที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง) – องค์การบริหารส่วน
ตำบลดงสุวรรณ(รับที่ร้านค้าชุมชน) – องค์การบริหารส่วนตำบลสันโค้ง(รับที่ปั้ม ปตท.) –
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชุมและเทศบาลเมืองพะเยา (รับที่เทศบาลเมืองพะเยา) –
องค์การบริหารส่วนตำบลดอกคำใต้ (รับที่หน้าวัดดอนไชย)

2.2 เส้นทางที่ 2 : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปิน (รับที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลบ้านปิน) – องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง (รับที่องค์การบริหารส่วนตำบล
คือเวียง) – เทศบาลตำบลหนองหล่ม(รับที่เทศบาลตำบลหนองหล่ม) – เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ
(รับที่เทศบาลตำบลบ้านถ้ำ)